ZUID AFRIKAANSCH ATHENEUM.

DE 1ste sessie van dit Instituut voor 1842, heeft eenen aanvang met matriculeeren gemaakt, en zal tot Zaturdag aanst. daarmede voortgaan.

JAMES ADAMSON, Sec. P.

Zuid Afrikaansch Atheneum, 30 Jan. 1842.

HOLLANDSCHE BOEKEN.

DOOR den Ondergeteekende zal op aanstaande WOENSDAG *gratis* worden uitgegeven, eene Catalogus van Hollandsche Boeken, waarin zich niet minder dan 418 verschillende werken bevinden, die tegen de in den lyst bemerkte pryzen verkrygbaar zyn.

Commissien voor de Buitendistrikten worden accurast en spoedig uitgevoerd,—mits by de order solide remise worde overgemaakt.

Verder voorhanden, eene kleine hoeveelheid

OPREGTE VERSCHE HOLLANDSCHE ZADEN,

van de allerbeste soort, en tot de volgende billyke pryzen per 1 LOOD:—

Boemkool 9 schellingen, Kopkool, Roodekool, Koolrapen ONDER en BOVEN den grond, Italiaansche Spitskool elk à 6 pence, LANGE en RONDE, witte en roode Radys, elk à 5 pence.—Te koop, by

F. W. VAN DER VLIET.

Adres, Breestraat, op den Hoek der Waterstraat.

N.B. 3 groote kisten te koop, à Rds. 5 per stuk.

VERNIELEN

VAN VLIEGEN.

HET Papier ter Vernieling van Vliegen, onlangs door de Heeren

KILIAN & STEIN,

ingevoerd, zoo voorbeeldeloos geslaagd zynde, maken zy aan het Publiek bekend, dat zy slechts weinige boeken daarvan overig hebben, en dat er eenigen tyd zal verloopen voor zy eenen versch voorraad zullen ontvangen; personen zich van dit Papier wenschende te voorzien, worden verzocht vroegtydig aanzoek te doen.

KILIAN & STEIN, St. Georgestraat.

ENGEL APOTHEEK,

No. 29, voormaals No. 87, Loopstraat, Kaapstad.

IN byvoeging tot vroegeren voorraad van Chemicaliën, Droogeryen en verscheidene Patente- en Huismedicynen, niet de 'Packet,' 'Champion' en 'Margaretha Catharina,' van Engeland en het vaste Land, heeft de Ondergeteekende ook nu weder nieuwen toevoer ontvangen per 'Franciska,' Kapitein BERNDT, welke hy de Geneeskundige Professie wenscht in herinnering te brengen, weshalve men de Advertentie in het Engelsch gelieve naar te zien.

Behalve deze krachtdadige Artsenyen, bevinden zich onder de ontpakte, ook Tonkoboonen, beste Klawer, Cascarilla, Galanga, Salammoniac, Potasch, Otto of Roses, Bergamot Olie, Vanille, Capaiva en Peruviaansche Balsem, Aluin, Schellak, Fransche Politur, Verniis, versche Kraanoogen, Galnooten, Arsenicum en Corrosive, Sublimaat tegen Schapenziekte, enz. enz. enz.

Antimonium Crudum en Foenum Graecum, tegen Paardeziekten, enz. Tragant en Gom Arabic, blauwe, groene en witte Vitriol, Konings Geel, Campechhout, Fernabok, om zwart en rood te verwen, en meer andere Droogeryen, welke tegen zeer matige pryzen te koop zyn.

Excellente Limoen Syroop, Seidlitz en Soda Poeders, in mahonyhouten kastjes en doozen, *zuivere* Essence van de fynste Jamaica Gember, niet met Risjes nog eenige andere scherpe substantie, vervalscht; Kamelle Droppels, enz. zyn altoos tegen zeer matige pryzen te koop, in de "Engel Apotheek," van

C. F. JURITZ.

VERKOOKING VAN

VASTGOED IN PLEINSTRAAT.

DE Heer J. BLORE, heeft last ontvangen van de Executeuren van wylen Mejufvrouw de Weduwe JOHANNA MARTHINA MUNN, om zonder reserve te verkoopen, op DONDERDAG den 24 February aanst, het ondergemelde Vastgoed.

Perceel 1.—Een groot en sterk gebouwd Huis, zynde No. 44, Pleinstraat, front makende naar de Leliestraat, en welke met geringe kosten, in twee respectabele Woonhuizen kan worden veranderd. Dit Eigendom heeft eene zeer ruime Achterplaats en eene private Waterleiding.

Perceel 2 en 3. Twee Huurhuizen, annex Perceel No. 1 en mede front makende in Pleinstraat.

Perceel 4, 5 en 6.—Vier kleine Huurhuizen in Krommelleboog.

De Percelen zullen eerst afzonderlyk by opbod en afslag worden verkocht, en daarna het geheel te zamen by afslag.

Liberaal Strykgeld zal gegeven worden.

Voor verdere byzonderheden vervoege men zich by den Afslager,

J. BLORE, 34, Burgstraat.

PUBLIEKE VERKOOPING

Aan Vleesch-bank in het distrikt van Malmesbury,

Onder de Administratie van de Heeren HAUPT & FORD, van de Paarl, Vendu-Afslagers.

"OP VIER MAANDEN CREDIET."

DE Hr. HERCULES PETRUS DU PREEZ, op het punt staande, zich naar de Binnenlanden te begeven, zal op WOENSDAG den 2 MAART aanstaande, de hieronder gem. plaats en goederen, publiek doen verkoopen.

De uitgestrekte en welbekende plaats, bekend onder den naam van 'Vleesch-bank,' met een stuk eeuwigdurend erfpachtland daar annex, gelegen aan Riebeeks Kasteel aan de Bergrivier, groot 59 morgen en 50 kwadraat roeden eigendoms, en 891 morgen en 522 kwadraat roeden eeuwigdurend erfpachtland.

Een Pont in eenen volkomen staat van reparatie, welke in het voorleden jaar meer dan £200 heeft opgebragt.

EN VERDER,

Verscheidene soorten Bouwgereedschappen, Ploegen, Karren, Tuigen;—alsmede 30 extra goede Trekkoeijen, Ryd- en Wagenpaarden, en een komplete Grofsmids Winkel, Blaasbalgen, Aanbeelden, enz. alsmede eene verscheidenheid Koopmanswaren, bestaande in Calicos, Duffel, Moleskin, en alle soorten Winkel-goederen en Kruidenierswaren; alsmede de Winkelrakken, Toonbank, glazen Kasten, Schalen, Gewigten, eene groote Schaal, en eene verscheidenheid van andere goederen, te veel om in deze Advertentie te worden omschreven.

De Erfgrondbrieven en Kaarten zyn te zien op aanzoek ten Kantore van den Ondergeteekende, alwaar de Koopkonditien te zien zyn; inmiddels is de gem. plaats uit de hand koop. De Gebouwen op dezelve zyn in de allerbeste reparatie.

C. J. BUISSINNE.

ALLE Personen aan bovengemelde H. P. DU PREEZ verschuldigd zynde, worden verzocht hunne schulden aan den Ondergeteekende, op of voor den 20sten der aanstaande maand te betalen, daar dezelve, alsdan niet voldaan zynde ter invordering zullen worden overgegeven.

C. J. BUISSINNE.

UIT DE HAND TE KOOP.

DE Plaats Papenkuils Fontein, gelegen aan Groenekloof.—Informatie te bekomen by den Eigenaar,

L. M. GREEF.

Uitgegeven te No. 92, Waterstraat, Kaapstad, elken Dingsdag en Vryday Ochtend, en met de eerstkomende post naar de Buiten Districten verzonden.

Termen: In de stad per jaar, Rds. 22; per kwartaal Rds. 5: 4.—In de Buiten Districten voor de twee nommers in derzelver geheel Rds. 28 per jaar; per kwartaal Rds. 7; doch waar al de stoffe van de Dingsdags Courant (in eene taal) by wyze van Supplement tot de Vryday's Courant wordt bezorgd, Rds. 22 per jaar, of Rds. 5: 4, per kwartaal.

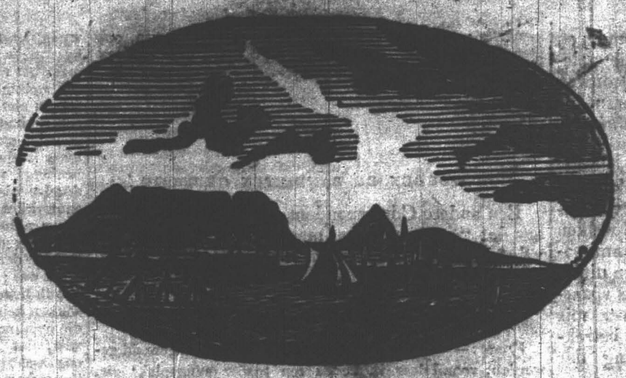

Published at No. 92, Wale-street, Cape Town, every Tuesday and Friday Morning, and dispatched to the Country Districts by the first passing post.

Terms: in Town Rds. 22 per Annum; per Quarter, Rds. 5: 4.—In the Country, (for the two Papers) Rds. 28 per Annum; per Quarter, Rds. 7; but where the whole of the matter of Tuesday's Paper (in one language) by way of Supplement to the Friday's Paper, is preferred, Rds. 22 per Annum, or Rds. 5: 4: per Quarter.

De Zuid-Afrikaan.

Tros Tyriusque mihi nullo discrimini agetur.—VIRGIL.

DEEL XII. DINGSDAG DEN 1 FEBRUARY 1842. No. 645.

CAPE OF GOOD HOPE BANK.

AFBETAALD KAPITAAL £70,000

DIRECTEUREN.

De Ed. Hr. J. B. EBDEN, Voorzitter,
De Ed. Hr. HAMILTON ROSS,
De Hr. C. S. PILLANS,
De — ANTONIO CHIAPPINI,
De — DANIEL J. CLOETE,
De — J. T. JURGENS,
De — JACOB LETTERSTEDT,
De — HARRISON WATSON,
De — JOS. BUSK,

De Bank betaald interest op sommen, gedeponeerd voor vaste tyden, in sommen van £10 en daarboven, naar de volgende koers:

Voor 3 maanden en beneden 6 £1 0 0 per Cent per jaar
6 „ „ 12 1½ 0 0 „ „
12 „ „ — 5 0 0 „ „

Op last van Directeuren,

THOS. CHRISTIAN, Kassier.

ZUID-AFRIKAANSCHE

BRAND EN LEVENS ASSURANTIE

MAATSCHAPPY,

KANTOOR, No. 32, St. GEORGE'S-STRAAT,

OPGERIGT, DEN 31STEN MAART 1831.

KAPITAAL £40,000.

De Hr. ANTONIO CHIAPPINI, President.
— J. C. GIE, Mz., Vice President.

DIRECTEUREN

De Hr. DANIEL CLOETE.
— J. T. JURGENS.
— SAMUEL OLIVER.
— R. J. VAN DER RIET.
— J. W. J. HERMAN.
— P. D. HOHNE.
— PIETER VAN BREDA, Az.
— J. G. STEYTLER, Gz.
— J. A. LE SUEUR.
— H. A. SANDENBERGH.

AUDITEURS:

De Hr. H. LE SUEUR,
— H. F. HOHNE.

GENEESKUNDIGE INSPECTEUR:

Doctor SAMUEL BAILEY.
De Heer F. S. WATERMEYER, Secretaris.

KLERKEN:

De Heeren C. WATERMEYER en C. S. HAYLET.

VERLAAGDE KOERS VAN LEVENS PREMIEM.

Premien voor het verzekeren van £100, op het leven van binnen de limieten der Kolonie,—maar niet ter Zee, en gezond persoon, van den ouderdom van 15 tot 50 jaren.

Voor Premien zie het Engelsch.

KAAP DE GOEDE HOOPSCHE

Brand Assurantie Maatschappy.

Op de Heerengracht, No. 28.

Opgerigt op den 1 December 1835.

KAPITAAL £20,000

IN 400 AANDEELEN VAN £50 IEDER

De Edele HAMILTON ROSS, Voorzitter.

DIRECTEUREN:

De Hr. R. P. DOBIE.
— THOMAS SUTHERLAND.
— WILLIAM GADNEY.
— MAXIMILIAN THALWITZER.
— JACOB LETTERSTEDT.
— *H.* WATSON.
— JOHN KING.
— THOS. ANSDELL.

AUDITEURS:

De Hr. THOMAS HALL.
— JOSEPH AINSLEY.

AGENTEN IN DE BUITEN-DISTRIKTEN:

De Heer W. M. JAFFRAY, Graham's-stad.
— W. & J. SMITH, & Co., Port Elizabeth
— JOSEPH BARRY, Swellendam.
— O. M. BERGH, Stellenbosch.
— A. HULME, George.
— A. V. BERGH, Clanwilliam.
— W. FLEMING, Uitenhage.
— C. F. SCHOLTZ, Worcester.

PRYS DER PREMIEN

Eerste Klasse, gewone reizen	2s. 6d. per £	100
Tweede Klasse, gevaarlyk	4s. 6d. per	100
Derde Klasse, dubbel gevaarlyk	6s. 8d. per	100
Vierde Klasse, Dakhuizen	17s. 6d. per	100

De voordeelen welke het publiek geniet uit de oprigting dezer Maatschappy, zyn de verminderingen van bykans 25 pCt, sedert hare vestiging gemaakt op alle soorten van reizen en de zekerheid te weeg gebragt, door hare talryke eigenaren

Kantooruren van 9 tot 3 uren.

R. W. EATON, Sec.

OPGEDROST.

OP den 22 January, myn jeugdige Emigrant, THOMAS REYSEY, oud omtrent 15 jaren, kort en gezet van postuur; was gekleed in eenen lederen broek en een zwart moleskinsche baatje; men veronderstelt dat hy zich in de Kaapsche Duinen ophoudt.—Die hem na deze kennisgeving moge ophouden, zal in regten worden vervolgd, en die hem in het gevangenhuis of aan den Ondergeteekenden bezorgt, zal goed beloond worden.

P. MARAIS.

Groot Drakenstein, den 28 January 1842.

Z. A. MAATSCHAPPY

VAN

Administratie en Boedelberedding.

Directeuren.

De Hr. Mr. D. DENYSSEN, President.
— J. T. JURGENS, } Leden
— J. A. SMUTS, }
— C. L. HERMAN, }
— J. J. L. SMUTS }
„ „ Mr. J. DE WET, Secretaris.
„ „ J. W. J. HERMAN, Kassier.
„ „ J. P. E. FAURE, Boekhouder.
„ „ J. STEIN, Auditeur.

Meesters Bureau, Kaapstad, 26 Jan 1842.

EDICT.—De Nabestaanden en Crediteuren van wylen JACOBUS PETRUS DU PLESSIS, van het District George, overleden, worden verzocht kennis te nemen, ingevolge van het overlyden van JUSTUS HENDRIK MEYER, de Testamentaire Executeur van den overledene, dat eene Byeenkomst van de naaste Bloedverwanten en Crediteuren van den overledenen en nagelatene Wed., en alle anderen die zulks mogt aangaan, zal worden gehouden ten overstaan van den Resident Magistraat, op denzelfs Bureau te George, op Woensdag den 9 Maart aanstaande, ten 10 ure; en alle zoodanige Personen als voorm. worden verzocht op den tyd en plaats voorm. tegenwoordig te zyn, om dan en aldaar eenig Persoon of Personen te zien verkiezen, door zoodanig Magistraat, ter Approbratie van den Meester van Hooge Geregtshof, als geschikt en bekwaam om door den gen. Meester te worden aangesteld tot Dative Executeur of Executeuren voor den Boedel van zoodanig overleden Persoon als voormeld, en tot Dative Voogd van de Minderjarige Erfgenamen van den overledenen.

CLERKE BURTON, Meester van het Hooge Geregtshof.

TURF BERIGT.

EENE Byeenkomst der Leden van de Zuid-Afrikaansche Turf Club, zal op WOENSDAG, den 16 February aanstaande, ten 1 uur, aan het Societeits Huis worden gehouden, wanneer de voorgestelde veranderingen in de Oude Reglementen behandeld, en finaal beslist zullen worden.

De Leden die Paarden aanfokken en treinen, worden byzonder verzocht tegenwoordig te zyn, daar op voorstellen van hen behoorlyke acht zal geslagen worden.

Niet tegenwoordig zynde Leden, zullen worden beschouwd met de meerderheid te hebben gestemd.

Kaapstad, den 28 January 1842.

PUBLIEKE VERKOOPING,

AAN DE PAARL.

DE Ondergeteekende zich ter woon naar Graaff-Reinet begevende,—is voornemens op MAANDAG den 7den February, per publieke Vendutie, door den Hr. P. F. R. DE VILLIERS, te doen verkoopen, zeker Erf, met de daaropstaande Gebouwen, gelegen in dit Dorp, groot 1 morgen, en 122 kwadraat roeden,—Hetzelve is byzonder geschikt voor iemand die in het Dorp, in de nabyheid van de Kerk, en daarom vry en afgezonderd wenscht te wonen, en is daarby ook zeer vruchtbaar.

Voorts eenige stukken Vatwerk, een Brandewynsketel, Huisraad en eenige andere Artiklen welke zullen worden aangeboden.

In Commissie zullen mede worden verkocht, een goede Kapkar, en een Ossenwagen.

C. M. LUTTIG.

Paarl, 25 January 1842.

TE KOOP OF TE HUUR.

Het Huis, Stal, en Zolder.

TE KOOP of te HUUR, van den 1 February aanst., hetzy gezamenlyk dan wel afzonderlyk, het Huis en Erf gelegen in deze Stad in de Roelandstraat, No. 16, benevens annex gelegen Stal en Zolder, de Eigendommen van Mejufvrouw JEANNE MARTIN, Weduwe wylen den Hr. ANTHONY WATERING; thans geoccupeerd door den Hr. C. A. VAN DER BURGH.

Over de voorwaarden van koop of huur vervoege men zich ten Kantore der Executeurs Kamer, No. 35 St. George's-straat; terwyl het Huis, Stal en Zolder, dagelyks te zien is tusschen 4 en 6 uren, des namiddags, op aanzoek by opgem. Hr. VAN DER BURGH.

Kantoor der Executeurs Kamer, Kaapstad, 3 Jan. 1842.

Namens Directeuren,

J. H. HOFMEYR,
Sec. der Exec. Kamer. } Gemagtigden.
P. H. LEY.

OVERLEDEN.

OP den 16 Jan. ll., behaagde het den Almagtigen, myne tedergeliefde Echtgenoot, ANNA MAGDALENA MOSTERT, door den dood uit dit tydelyke en zoo ik hope, in zyne heerlykheid optenemen, in den ouderdom van 52 jaren, 10 maanden en 6 dagen; van welk smartelyk verlies voor my en myne kinderen, ik aan Nabestaanden en Vrienden kennis geve.

Tevens neme ik deze gelegenheid te baat, de vriendinnen van de overledene, die haar gedurende hare ziekte, de behulpzame hand hebben geboden, mynen opregten dank te betuigen.

GERH. SCHOLTZ, G. zoon.

Weltevreden, aan Paardeberg, den 22 Jan. 1842.

SCHUT-VERKOOPING.

DUINEN.—In de Schut alhier, bevindt zich boven den bepaalden tyd eene roode Os met een witte kwast; indien niet gelost voor Zaturdag, den 5 February, zal dezelve op de Stads-markt worden verkocht op dien dag.

ZUID-AFRIKAANSCHE BANK.

Wy vergelukken de Aandeelhebbers van de Bank, met het zeer gunstig en voldoenend Rapport, hetwelk op gisteren, in hunne jaarlyksche byeenkomst werd gelezen. Het geheel rapport zal in ons aanstaande verschynen, wy merken slechts het volgende in haast op:—

De in omloop zynde Deposita, zegt het rapport, heeft bedragen, gedurende 1841, £1,735,495, eene vermeerdering van £26,430 aantoonende, boven het jaar 1840. De vaste Deposita op den 31 December 1841, waren £51,583, aantoonende eene vermeerdering op het gedeponeerde bedragen van denzelfden datum 1840 van £4,591. Wissels, enz. zyn gedurende 1841 verdisconteerd tot, een bedragen van £658,362, aantoonende een bedragen van £60,767 meer als 1840. De winsten na betaling van alle onkosten, enz. hebben een bedragen van £11,164 opgebragt; waarvan £4,000 geplaatst zyn op rekening van het Reserve Fonds, aldus hetzelve tot £10,000 volmakende; £6000 gebezigd tot een dividend van £3 of 10 pCt. op het opbetaalde kapitaal, en £1164, zyn mede gevoegd geworden by het Reserve Fonds, hetwelk thans £11,164 bedragen zal.

De volgende zyn de uitvallende leden van het Committee, en die, het verheugt ons, dit te kunnen zeggen, weder gekozen zyn:—

F. S. Watermeyr,	212 stem.	P. Roux, Pz.	186 stem.
P. M. Brink,	209 dito.	J. A. H. Wicht,	178 dito.
J. Tromp,	191 dito.	J. A. Bam,	169 dito.

CHINA.

Wy zyn op dit oogenblik begunstigd geworden met eene inzage van eenige Cantonsche Couranten tot den 23 November, waaruit wy ontdekken, dat in byvoeging tot het nemen van Chusan en Amoy, Chinhae, Tinghae, en Ningpo mede genomen zyn geworden. Te Tinghae, welke op den 1 October is genomen geworden, hebben de Chineesen zich dapper verweerd. Als een voorbeeld wordt gemeld:—"Zoo dapper verweerden zy zich, dat de bajonet en spies verscheidene malen tegen elkander kletterden; een soldaat van het 55 had zyn bajonet in het ligchaam van eenen Chinees op het oogenblik dat hy zyns vyands spies door zyne eigene ribben ontving." Chinhae werd op den 10 October, na eenen aanval van drie uren, genomen.—De Chineesen boden wakker tegenstand, maar het wel gerigte vuur der Engelsche schepen, bragt de berg-vestingen spoedig tot zwygen. Omtrent 600 ton koper werd in het Arsenaal gevonden. Men veronderstelt dat de Chineesche gezagvoerders te Ningpo, de publieke schat hebben weggevoerd, (terwyl de Engelschen te Chinhae bezig waren,) hetgeen drie dagen duurde. De schat van Amoy, was mede weggevoerd. Van de expeditie naar het Noorden, vinden wy niets vermeld. Wy hopen in ons volgende eenige extracten te geven.

AKELING NIEUWS UIT INDIE.

(Uit de *Bengal Hurkaru*, 6 December.)

De ergste geruchten, betrekkelyk de staat van zaken te Cabul, zyn hetgeen ons innig spyt, bevestigd geworden, en de waarheid schynt zelfs erger te zyn dan door den meest beduchten, te gemoet gezien is. Berigten van Cabul tot den 9 ultimo, zyn door het Gouvernement ontvangen. Op dien datum woedde de opstand nog. Dezelve is, gelyk blykt, op den 2 November, op het onverwachts uitgebroken. De bazaren werden bestormd, de huizen der Europische officieren in de stad wonende geplunderd, de tresorie bestolen, de commissariaats magazynen vernield, en Sir Alexander Burnes met zynen broeder Luitenant Burnes van het Bombaaische leger, en Luitenant Broadfoot, van het eerste Europische regiment, ageerende als eenen staatkundigen medehelper, door de insurgenten vermoord. Wy hebben mede vernomen dat Kolonel Stodart die slechts eenen korten tyd te voren van Bokhara was aangekomen, gesneuveld is, en dat eenen ander officier wiens naam wy niet kennen, in de tegenwoordigheid van der Shah, ter neder is geveld geworden. In het eerste, schynt het, dat de overweldigende magt van de oproerige benden zoodanig was, dat onze troepen weinig meer doen konden dan zich in hunnen ingeslotenen kamp, in de Bala Hissar te houden, maar eene reeks van actien, schynen daarna plaats gehad, waarin onze troepen verscheidene malen den vyand met groot verlies hebben verslagen. In die gevechten, zyn wy bevreesd dat verscheidene officieren en een groot aantal soldaten gevallen zyn,—alles tot nog toe, het spyt ons om dit te moeten zeggen, zonder gevolg.

De opstand heerschte op den datum der jongste berigten, nog in volle woede, en men zegt, dat Sir W. H. MacNaghten aan Kapitein Mac'Gregor, te Pashawur geschreven had, meldende, dat het voorkomen der zaken, zoodanig was, dat de Britsche magt niet in staat zoude zyn nog vele dagen uittehouden. Wy geven dit slechts als een gerucht.

Het nieuws van Jullalabad, hetwelk tot den 15 ultimo loopt, is van eenen minder rampspoedigen aart. Generaal Sale was uit Jullalabad vertrokken, en had de oproerlingen geheel verslagen, door wien die post omcingeld was.—Indien deze overwinning, gelyk men vertrouwt, bewezen wordt beslissend te zyn, zal dezelve veel strekken om de vermoedens te verminderen welke gekoesterd worden, aangaande leeftogt, tot de veiligheid der Brigade.

Het blykt dat Sir W. MacNagtan zich in den versterkten kamp bevond, alwaar zy wel van ammunitie voorzien waren, maar eenig gebrek hadden aan voedsel. Kol. Shelton bevond zich in de Bala Hissar, met een gedeelte van het 44ste en twee No. 1 regimenten.—Twee stukken geschut werden onder bevel van Luit Wallen afgezonden om het Commissariaat te verdedigen. Gedurende eenigen tyd hield hy den vyand af, maar zyne ammunitie uitgeput zynde, werden de gebouwen door de oproerlingen genomen; maar het blykt dat een gedeelte van den voorraad daarna door de poging van Luit. Sturt en anderen hernomen is geworden. Sturt werd na Durbar, in de tegenwoordigheid van Shah Sojah gewond, doch daar het schynt dat hy een werkzame rol gespeeld heeft, is het te hopen niet erg.

Een onzer magazynen gelegen op eenigen afstand van dezkamp, viel in handen van den vyand en twee van "'s Konings eigene" kanonnen werden, vernemen wy, door de muitelingen genomen, en tegen hunne tegenstanders gerigt.

In byvoeging tot het bovenstaande, met betrekking tot den opstand van Cabul, hebben wy heden morgen vernomen, dat Charekur, alwaar het Goorka regiment gestationeerd was, door de Kohstaneesen is aangevallen geworden. Al de officieren daartoe behoorende, zyn gesneuveld, en Luitenant Rattray, de staatkundige officier, gesneuveld. Het is sterk te vermoeden, dat de plaats in handen van den vyand vallen en de geheele party omgebragt zal worden.

Dit gedaan zynde, zullen de insurgenten ongetwyfeld, van de heuvelen ter hulpe van de Cabulsche muitelingen, afkomen.

Een ander berigt, byna zoo akelig als het bovenstaande, heeft ons bereikt. Kapitein Woodburn met een klein detachement van omtrent 100 man, kwam van Guznee, onbewust van den staat van zaken te Cabul, ontmoette een bende der insurgenten, die de geheele party in de pan gehakt heeft.

RONDGAANDE GEREGTSHOF.

STELLENBOSCH, 4 JAN. 1842,

VOOR DEN EDELEN HEER REGTER KEKEWICH.

De Rol bevatte slechts vyf Crimineele Zaken.

De Koningin versus Ruiter, een arbeider, voor kelderbraak en diefstal. In deze zaak werd de gevangene beschuldigd, gedurende den nacht in de maand July 1841, de kelder van zynen Heer, Andries P. Zeemen, aan den Groeneberg opengebroken, en daaruit wyn te hebben gestolen. Het spoor van den gevangene werd naby de kelder-deur gevonden, en het werd bewezen dat hy gedurende den nacht niet op zyne gewone slaap-plaats geweest was, en den volgenden morgen in de kombuis dronken liggende, gevonden is geworden. Uitspraak, schuldig:—Vonnis, een jaar gevangenisschap met harden arbeid.

De Koningin versus Booy, een arbeider, voor kelderbraak, met voornemen om te stelen.—De gevangene was in dienst van den Heer P. de Vos, van de Paarl, en had op zekeren namiddag in July ll. binnen den kelder van zynen Hr. weten te komen en zich daarin optesluiten, zonder dat hy instaat was de deur weder te openen, en, terwyl hy zich aldus in den val bevond, kwam zyn Heer terug en ontdekte hem. Hy ontkende stellig eenig kwaad voornemen te hebben gehad, maar de Jury dacht er anders over en vond hem schuldig. Vonnis, een jaar gevangenisschap met harden arbeid.

De Koningin versus Christiaan Fraai, een arbeider, voor kelderbraak en diefstal. De Heer Pieter van Helsdingen, woonachtig achter de Paarl, zeide, dat hy op den 12 September van huis was gegaan om de Godsdienst bytewonen, de gevangene die zich in zyne dienst bevond, te huis latende,—by zyne terugkomst bemerkte hy dat de gevangene beschuiken was, en zich naar eene provisie-kamer begevende waarin zyn wyn gehouden werd, bevond hy dat er geweld gepleegd was aan de kram, waardoor het hangslot aan de deur werd vastgemaakt, en dat er nieuwe pleistering om het deur-kozyn was. De gevangene verdacht houdende, ondervroeg hy hem omtrent het voorkomen van de deur, die zeide dat, terwyl tegen de muur boven de deur met een kleine stok slaande, een stuk van de pleistering was afgevallen, en dat hy versche pleistering had opgezet. Dit echter alleronwaarschynlykst zynde, en eene kan, twee gallons inhoudende, waarin wyn geweest was in het vertrek van den gevangene gevonden zynde, werd hy naar het gevangenhuis gezonden en ter teregstelling gecommitteerd. Uitspraak, schuldig aan kelderbraak.—Vonnis twaalf, maanden Gevangenisschap met harden arbeid.

De Koningin versus Abraham en Titus, twee arbeiders, voor molenbraak en diefstal.—Gedurende den nacht van den 20 October ll., werd een gat, groot genoeg om een mens hand door te steken, in het dak van eenen molen op het eigendom van den Heer D. Joubert, van Groot Drakenstein, in wiens dienst de gevangenen zich bevonden, gemaakt, waardoor zy toegang kregen door een venster, de molen binnentraden, en eene hoeveelheid wyn en brandewyn stalen.

De gevangene Abraham, bragt in den loop van den nacht een hoeveelheid wyn uit zyn slaapvertrek, en gaf een zeug daarvan aan een persoon genaamd Achilles, die, vermoedende dat het gestolen was, zich daarvan meester maakte, en het den volgenden morgen aan een Engelschman overgaf, onder wiens opzigt de plaats was gedurende Joubert's afwezigheid van huis. Abraham erkende naderhand, behulpzaam te zyn geweest den wyn uit de molen te nemen, maar wenschte al de blaam op Titus te werpen, die toen de plaats verlaten had. Gene getuigenis by de teregtstelling tegen Titus bekomen zynde, werd de beschuldiging tegen hem ingetrokken, en hy op vrye voeten gesteld.

Abraham werd schuldig bevonden, en gevonnisd tot twee jaren gevangenisschap, met harden arbeid.

De Kongin versus April Taffer, een arbeider.—Voor aanranding met voornemen vrouwenschennis te plegen.

De klaagster in deze zaak, Anna, een schrander meisje van 12 of 13 jaren oud, verklaarde,—dat zy by den Hr. Jacobus Louw, aan Klein Drakenstein woont, en door hare juffrouw met eene boodschap naar des Heer Gilkens winkel in de nabyheid gezonden zynde, terug ging, wanneer de gevangenen op het onverwachts uit een bosch sprong, haar beet kreeg, in de boschjes bragt, en bezig was de aanranding, waarvan hy beschuldigd werd te plegen, toen hy door de nadering van eene kar belet werd, en het meisje hem ontsnapte.

Haar heer zeide, dat zy de omstandigheden aan zyne vrouw en hemzelven, dadelyk by hare terugkomst te huis verhaald had. De gevangene werd schuldig bevonden, en gevonnis, tot zes maanden gevangenisschap met harden arbeid.

De regter, by het ontslaan van de gezworenen, gaf zyne voldoening te kennen over de vermindering van misdaad in deze afdeeling, en byzonderlyk in het distrikt Stellenbosch;—zynde er *gene* crimineele zaak in dat distrikt, sedert het laatste Rondgaande Geregtshof, voorgekomen, daar al de zaken van de Paarl waren, en hy gaf het als zyn gevoelen, dat dit moest worden toegeschreven, beide aan de gelukkende pogingen der nyverige en waardige Zendelingen te Stellenbosch, en in den omtrek, en door dat de gekleurde klassen voor het grootste deel eene bedaardheid van karakter verkregen hadden, berekend om de voorschriften hunner onderwyzers te beoefenen. Hiermebe eindigde de crimineele sessie.

☞ Het is opmerkingswaardig, dat vier uit de vyf gevallen, by dit Rondgaande Hof teregtgesteld, waren om wyn en sterke dranken, in het *distrikt van de Paarl* te bekomen, alwaar men goedgevonden heeft sedert 1841, licentien voor kantienen te weigeren;—terwyl in het distrikt van Stellenbosch,—alwaar vyf kantienen zyn, gene criminele zaak hoe ook genaamd, gedient heeft.—Het kan de overweging van den Magistraat aan de Paarl waardig zyn, dat indien, de personen die misdaden in zyn distrikt gepleegd hebben, geweten hadden, dat er plaatsen waren, waarin zy op eene wettige wyze wyn konden bekomen, zy afgeschrikt zouden gewonden zyn die misdaden te plegen, door de hoop van op eenige tegenwoordige of toekomende gelegenheid, eene hartelyke teug voor hun eigen geld te genieten, en mogelyk zoude hoofdpyn het grootste kwaad geweest zyn, hetwelk daardoor veroorzaakt zoude zyn geworden;—maar thans is de Paarl voor den arbeid eene wildernis, die van zyn glas wyn en een praatje houdt, en gevolgelyk wordt die plaats in eenen zekeren graad vermyd;—en, wanneer men in het dorp of in deszelfs nabyheid, naar een extra glas wyn haakt, worden sloten en grendels gebroken, en, indien ontdekt, karakter verloren en vryheid verbeurd.—Het kan aan den anderen kant in het distrikt van Stellenbosch worden bewezen, dat kantienen bestaan, dronkenschap niet heerscht en kelderbraak onbekend is.

"Zie op deze schildery en op gene!"

ONGELUK.—Op Maandag den 10 dezer, vond een droevig ongeluk plaats aan de Mosterdbaai, (Hottentots Holland,) te 11 uren 's voormiddags, wanneer een visscherschuit by hare terugkomst met eene sterke wind uit het Z.W. omsloeg, in den naauwen doorgang tusschen de brandings by den ingang der baai, en twee van het volk bestaande uit personen van kleur, ongelukkig verdronken. De andere zeer bezeerd, werden met moeite door eenige hunner kameraden gered, die, toen zy het geval zagen, dadelyk in eene andere schuit ter hunner hulpe snelden; de schuit sloeg tusschen de rotsen in stukken, en de ligchamen der drie verdronken lieden, zyn naderhand opgespoeld en begraven.

2	Laatste Kwartier,	11u. 40m. 's Morgens.
10	Nieuwe Maan,	1u. 8m. 's Namiddags.
18	Eerste Kwartier,	0u. 55m. 's Namiddags.
25	Volle Maan,	5u. 29m. 's Morgens.

DE ZUID-AFRIKAAN.

KAAPSTAD, DEN 1 FEBRUARY 1842.

FINANCIEELE ADMINISTRATIE IN DE BUITEN DISTRIKTEN.

In de tegenwoordige tyden, terwyl de financieele omstandigheden der Kolonie in zulk eenen staat zyn, dat de byzondere aandacht van het Gouvernement noodig is tot eene behoorlyke inzameling van de publieke inkomsten, is by ons verscheidene malen de vraag opgekomen—"*Hoe worden de financieele aangelegenheden in de Buiten Distrikten geadministreerd?*" In al de handelingen van den Wetgevenden Raad, vinden wy niet dat de vraag immer gedaan is, en wy twyfelen waarlyk of dezelve er iets van afweet.

In het voorleden jaar schynt het voorstel van den Heer BERDA, aangaande de inkomsten uit de Zegels spruitende, nopens die vraag, eene kleine beweging te hebben doen ontstaan, maar het was, "vox, et preterea nihil." Sedert hebben wy er niets van vernomen.

De rekeningen, veronderstellen wy, zyn voor den Raad gelegd, en door denzelven geexamineerd (?)—maar hoe kan dezelve weten of de onderscheidene sommen, door de beambten in de Buiten Distrikten ontvangen, getrouwlyk opgebragt zyn?

Mogelyk, bekomen zy hun narigt van het Bureau van den Auditeur Generaal, maar zelfs dan blyft de vraag onbeantwoord—welk middelen heeft de Auditeur Generaal te weten, of de sommen, door de beambten in de Buiten Distrikten, ten behoeve van het Gouvernement ontvangen, op rekening gebragt, of behoorlyk in de Gouvernements Tresorie betaald zyn?

Een Civile Commissaris kan de betaling van belastingen ontvangen tot een bedragen van £1000, en echter nimmier zoodanigen ontvangst in zyne publieke rekeningen opbrengen. Welk middel bestaat er, waardoor de Auditeur Generaal in staat gesteld wordt zoodanige misdaad te ontdekken, of de omissie uittevinden? Wy vreezen geen.

Ondervinding heeft ons geleerd, dat geld voor opmeeting van landeryen aan de Civile Commissarissen betaald is door Boeren, om land aanzoek doende, en dat zy echter *wederom* door die beambten, om diezelfde sommen werden aangemaand, toen de vergunningen ter aflevering gereed waren. Heeft het Gouvernement in die gevallen immer de noodige middelen aangewend, om te ontdekken, of zoodanige betalingen in de publieke rekeningen, door zoodanige ambtenaren gehouden wordende, behoorlyk zyn opgebragt?

Een publiek ambtenaar, die publiek geld ontvangt, en hetzelve niet dadelyk te boek stelt, verdient niet dat hy zyn ambt voor een oogenblik langer behoudt; en, tenzy de Gouverneur in zoodanige gevallen, streng en ernstig handelt, verdient hy personeel verantwoordelyk te worden gehouden voor de verliezen, welke dientengevolge, door de publieke inkomsten worden geleden;—het heeft veel van het geval van eenen *dief* en *ontvanger van gestolen goederen.*

Dat er in die opzigten iets verkeerds zyn moet,—daaraan kan men niet twyfelen. Indien een ambtenaar, by den ontvangst van belastingen van eenen boer, dezelve behoorlyk te boek stelt, is het byna onmogelyk, dat dezelfde persoon naderhand weder kan worden aangemaand, om dezelfde som te betalen. Indien, aan den anderen kant, de persoon voor dezelfde betaling aangemaand, en werkelyk daarvoor, voor het Magistraats Hof wordt gedagvaard, *en by de vertooning van eene behoorlyke kwitantie,* vonnis ten zynen faveure gegeven wordt, is het een regtstreeks bewys, dat zoodanige ontvangst nimmer behoorlyk is geboekt geworden.

Wat is dan de pligt van den Gouverneur in zulk een geval te doen? of, indien *hy* gene stappen neemt,—wat is dan de pligt van den Wetgevenden Raad,—vooral van de onofficieele leden van denzelven?—Zullen zy zoodanige dingen zonder een streng onderzoek voorby laten gaan?

Wy hopen dat zy een' blik zullen slaan op de verschrikkelyke som van achterstallen ten bedrage van £28,794, en zichzelven afvragen, welke zekerheid zy hebben, dat dit het waar bedragen is, in plaats van £8000.

Onze aandacht is door den volgenden brief van "Colesberg," op die onderscheidene overwegingen gevestigd geworden:—

MYNHEER!—Ik verzoek u het volgende in uw kostbaar blad te plaatsen:—

"Ik en andere Boeren omtrent 20, werden uit een verafgelegen gedeelte van dit Distrikt, 10 tot 15 uren te paard, gedagvaard, om onze belastingen "opgaaf," te betalen. By onze verschyning hebben de meesten van ons *kwitantien geproduceerd,*—vonnis werd gevolgelyk ten onzen faveure gegeven. Het als zeer kwellend beschouwende dat wy genoodzaakt moeten worden onze plaatsen te verlaten op een oogenblik, dat onze tegenwoordigheid meest vereischt wordt, de oogst, zonder te spreken van de kosten met onze reis vergeeld gaande, en zoo voort, door de grove nalatigheid van eenen ambtenaar; beschouw ik dat de zaak ter kennisse van het Gouvernement dient te worden gebragt. Ik verzoek u daarom, zoo goed te willen zyn, ons de middelen daartoe, aan de hand te geven.

"Ik ben, Mynheer,
"EEN BOER."

Wy vertrouwen dat de inhoud daarvan, door Sir GEORGE NAPIER, niet uit het oog zal worden verloren, en wy kunnen den Correspondent geenen beteren en krachtdadiger stap aanbevelen, dan eene petitie van klagten aan Zyne Excellentie den Gouverneur. Zoodanige petitie zal gene uitweiding behoeven; eene bloote opgaaf van daadzaken zal voldoende zyn om het meest slaap-dronken Gouvernement optewekken, tot eene overweging der gevolgen welke ontstaan kunnen uit een zoo los stelsel van boekhouden.

Wy durven zeggen, dat eene Vertegenwoordigende Vergadering, niet noodig hebben zal, twee malen te worden herinnerd, aan den stap, welke in zulk een geval, genomen diende te worden.

Op heden, komen de Wykmeesters in gemeenen Raad met de Commissarissen omtrent belangryke zaken byeen. Het is thans het tweede jaar sedert de daarstelling der Municipaliteit, dat zy zullen hebben te beslissen op de rekeningen *der Inkomsten en Uitgaven* van het jaar, en te stemmen voor de *Begrooting* voor het volgende jaar.

De onafhankelyke geest, waarmede zy in de Begrooting het eerste jaar hebben gestemd, en een behoorlyk bezef van bezuiniging by die gelegenheid aan den dag gelegd, zullen, vertrouwen wy, hen ook in het onderhavig geval bestieren.

Wy zeggen, *behoorlyk bezef van bezuiniging,* omdat, hoewel men gezegd heeft dat de Wykmeesters te spaarzaam geweest zyn, door slechts £8,843 voor de Uitgaaf voor 1841, toetekennen, toen Commissarissen £16,801 hadden voorgesteld, het echter eenen aangenamen pligt is welken wy volbrengen door aantemerken, dat Commissarissen £1,377 minder dan toegekend, hebben uitgegeven. Dit toont, dat terwyl Wykmeesters spaarzaam hebben gegeven, zy het merk niet ver mis geweest zyn; en dat Commissarissen met betrekking tot bezuiniging, zelfs de verwachting der Wykmeesters, zyn te boven gegaan.

Het vertrouwen waartoe zoodanige handelingen tusschen de twee Raden noodwendiglyk moet leiden, diende echter gene verflauwing aan den kant van Wykmeesters te weeg te brengen in het behoorlyk oppertoeverzigt van de financieele aangelegenheden der Municipaliteit.

In het naargaan der Rekeningen van het vorige jaar, zal het hunnen pligt worden eerst te ontdekken, of eenig item van het bedragen in de begrooting toegestaan, te bovengegaan is;—en tweedens te onderzoeken, of de Commissarissen het toegestaan bedragen uitgegeven hebben, hoewel binnen het bestek van zoodanige vergunning blyvende, met behoorlyke bezuiniging.

Op de begrooting vinden wy, dat zekere verbeteringen voorgesteld zyn geworden;—wy denken, dat Commissarissen wel gedaan hebben het onderwerp voor Wykmeesters te brengen, met het doel om hun gevoelen daaromtrent intewinnen; wier pligt het zyn zal te overwegen, wat gedaan zal worden, of wat niet gedaan zal worden.

Wy raden Wykmeesters echter in hun onderzoek niet tevreden te zyn slechts met de opheldering, welke gegeven mag worden, maar voor zichzelven te onderzoeken, en, volgens hun eigen overtuiging over het thans door ons gemeld onderwerp, te oordeelen.

Wy onthouden ons meer over het onderwerp te zeggen, opdat wy de handelingen des Raads niet voorinnemen of vooruitloopen, daar het ons te beurt vallen zal, de kwestie met hen, ter eerste instantie, te overwegen.

De hulpbronnen der Kolonie staan op het punt eene andere proef te ondergaan. Een Genootschap onder de motto '*Natura Artis Magistra,*' is te Amsterdam opgerigt geworden, en de Directeuren hebben onzen respectabelen ingezeten, den Wel-Ed. Heer CAREL FREDRICH JURITZ, als een Lid van dat Genootschap gekozen, gelyk uit den volgenden brief blykt:—

Amsterdam, den 5 October 1841.

WEL-ED. HEER!—Bestuurderen van het Genootschap *Natura Artis Magistra,* achten zich verpligt alles aantewenden wat tot bloei en uitbreiding van hetzelve kan verstrekken. Het is daarom dat Bestuurderen voornoemd, prysstellende op U Wel-Ed. medewerking en ondersteuning, in hunne Vergadering van den 4 October ll., U Wel-Ed. ingevolge artikel 3, derde zinsnede der wet, tot honorair lid hebben benoemd, ten blyke waarvan, zy de eer hebben U Wel-Ed. hiernevens het diploma te doen geworden.

Bestuurderen vleijen zich dat dit bewys van onderscheiding, UWel-Ed. zal aanmoedigen, deze nuttige en belangryke inrigting, krachtdadig te helpen ondersteunen, in afwachting waarvan zy de eer hebben, met de meeste hoogachting zich te noemen.

Bestuurderen van het Genootschap voorn.
C. F. GULCHER, President.
H. C. MULLER, Secretaris.

Wy vertrouwen opregtelyk, dat de Heer JURITZ, in deze Kolonie gerede hulp zal ontmoeten, in het bekomen van zoodanige natuurkundige zeldzaamheden en botanische voortbrengselen, als strekken zullen om het museum van dat Genootschap te verryken, en ter gelykertyd vele der nog verborgene schatten der Kolonie, aan het licht te brengen.

DE MOORD DER HOTTENTOTTEN OVER DE GRENZEN.

Onze lezers zullen zich eene door ons geplaatste mededeeling van Colesberg, geteekend *Africanus,* omtrent eenen allerwreedsten moord, welke zekere boeren, genaamd Hugo en anderen, aan de personen van de Hottentotten *Brander* en anderen zouden gepleegd hebben, herinneren, en waaromtrent wy hen verwyzen naar ons nommer van den 28 December ll.

Wy hebben sedert de volgende additioneele mededeeling uit dat oord ontvangen, welke, indien waar, der misdaad dadelyk hare gruwelykheid zoude benemen, en den blaam van de schouders der Boeren overbrengen op die der Hottentotten zelve.

De verklaring van *Bailey,* door ons in hetzelfde blad, hierboven bedoeld, gegeven, geeft de opgaaf van hooren zeggen, welke hy bekomen heeft van de vrouw van den Hottentot *Brander*; en wy vertrouwen daarom, dat om den wil van het koloniaal karakter, deze zaak een streng onderzoek zal ondergaan:—

"Sedert mynen laatsten, waarin ik u bekend maakte met eenen gruwelyken moord aan gindsche zyde der grenzen gepleegd, en u den inhoud van Bailey's verklaring voor den Resident Magistraat in de zaak heb gegeven, ben ik bekend geworden met een nieuw verhaal der zaak. Een persoon in den onmiddelyken omtrek wonende, heeft my berigt, dat de Hugos en anderen, berigt ontvangen hebbende, dat twee hunner verlorene paarden, in bezit waren van Brander en Katchu, zy zich naar de kraal begeven, en hunne paarden aldaar hadden gevonden;—en, het volk ondervragende hoe dezelve aldaar gekomen waren, kon er geen voldoend antwoord worden gegeven. De boeren pakten die Hottentotten met het doel om hen door den naasten Veldkornet te doen straffen; op hunnen weg derwaarts, zadelden zy hunne paarden naby een kleine kloof af, en na dezelve te hebben doen loopen, begaven zy zich naar de kloof ten einde water te drinken; zeer dwazelyk hunne geweren by hunne gevangenen latende;—by hunne terugkomst naar hunne zadels, vuurden de Hottentotten op hen met hunne eigene geweren, maar gelukkig zonder gevolg.—de boeren vielen toen op hen hen met hunne messen aan, en maakten hen af.

"Ik kan niet zeggen, of het verhaal waar is. Ik geef u hetzelve zooals ik het heb ontvangen. Wy moeten echter ons oordeel opschorten tot dat verdere byzonderheden zullen zyn uitgelekt. Zoo gy u zulks herinnert, was de verklaring van Baily, volgens hetgeen hy van de vrouw van den overledenen Brander vernomen had—zy kon de waarheid gesproken hebben, maar daar zy hare getuigenis niet heeft afgelegd, kan ik haar verhaal niet gelouven—nu hetzelve zoo verschillend gegeven wordt."

COLESBERG.

JANUARY.—Een der mindere ambtenaren alhier, is, zoo als wy vernemen, van eene zeer ernstige misdaad beschuldigd geworden, doch daar het onderzoek met *gesloten deuren* geschiedt, kan ik u de onderscheidene gissingen welke er gemaakt worden, nog niet mededeelen. Het is echter vreemd dat een stuk van regts-oefening binnen 's kamers, dezer dagen, nog blyft voortduren; want, ik kan vermoeden dat men met dezen man mogelyk gedurende het onderzoek billyk handelt,—of ik kan vermoeden dat hem bovenmatige gunst wordt betoond. Ik ben daarom zeer genegen, het geheel te zamen nemende, het sluiten des Publieks buiten de Regtkamer, als eene scheading van voorregt te beschouwen, ook verneem ik dat de Magistraat geen regt heeft, deze geheime wyze van handelen, te kunt te nemen.

Alhier heerscht eene buitengewone droogte, ten gevolge waarvan, schapen en vee in het distrikt omkomen.—*Correspondent.*

HOE WORDEN DE BANDIETEN GEBEZIGD?

Een andere Correspondent van Colesberg, berigt ons dat "omtrent twee maanden geleden, aldaar vele duizende baksteenen, door *Bandieten arbeid* bewerkt, door den Hoofd-Ambtenaar aldaar, aan een' privaten individu, zyn verkocht geworden,"—en doet hierop de volgende vraag:—

Vraag:—"Tot welke einde is het provenue aangewend geworden, vooral daar ik heden een tender aangeplakt zie, vragende om 50,000 van dat materiaal, voor eene stads gevangenis?" Indien een der on-officieele Leden des Wetgevenden Raads, mogelyk deze vraag aan den Auditeur Generaal deed..... Zal hy het dan in zyne magt hebben eenig antwoord te geven?

GRAAFF-REINET.

DE MOORD VAN DEN HEER RABIE.

Op Woensdag morgen ll., liep er een gerucht, dat Jacob Rabie (een inwoner dezer plaats) zich den vorigen nacht had doodgeschoten; aan dit gerucht werd, onder de omstandigheden waarin Rabie verkeerde, geloof geslagen, omdat het, gedurende eenigen tyd voor het voor-laatste Rondgaande Geregtshof, bekend was, dat hy en zyne vrouw niet gelukkig te zamen hadden geleefd, en de vrouw, by het Rondgaande Geregtshof, eene actie tegen haren man had gebragt tot verbreking van den band des huwelyks, welke geweigerd werd, maar eene scheiding "*a mensa et toro et communione bonorum*" verleend, en curatoren aangesteld om dezen gezamenlyken boedel te vereffenen en te verdeelen; en zy leefden van elkander verwyderd tot in het begin der laatste maand, toen zy hunne geschillen vereffenden en overeenkwamen om weder met elkander te leven, hetgeen zy deden tot dat de noodlottige omstandigheid plaats vond.

De Veldkornet en anderen die den overledenen eerst zagen, door het voorkomen des ligchaams enz. twyfelende, of hy wel zelfmoord gepleegd had, werd een zeer lang onderzoek begonnen, hetwelk tot nog toe door de authoriteiten wordt voortgezet, wien het naar alle waarschynlykheid gelukken zal, de omstandigheden nateisporen, welke eene der wreedste en lang beraamde moorden, immer in deze Kolonie gepleegd, vergezellen.

Johannes Petrus Liebenberg en Anna Maria Rabie, (vrouw van den overledene) zyn in hechtenis, op suspicie van den moord te hebben gepleegd.

Uit de getuigenis van Thomas Bently blykt het, dat hy in hetzelfde huis met Rabie en zyne vrouw heeft gewoond,—hy had eenige jaren voor hunne separatie by hen gewoond, en gedurende de separatie by Mejufv. Rabie. Op Dingsdag avond ll., gingen de overledene en zyne vrouw uit, om iemand in de buurt te bezoeken, en voor hunne terugkomst was hy, Bently, naar bed gegaan. Toen zy te huis kwamen, kwam de overledene by zyn bed, en vroeg of hy aliep,—de overledene scheen als gewoonlyk opgeruimd te zyn. Kort daarna, zyn de overledene en zyne vrouw naar hunne kamer gegaan, en hy hoorde de deur sluiten. Omtrent middernacht werd hy gewekt, door het hooren van een geweerschot en dacht dat het iemand was, die buitenshuis schoot; maar omtrent 5 of 6 minuten daarna, kwam Mejufv. Rabie wenende in zyne kamer, vatte hem by den arm, en zeide hem in den overledenens kamer te gaan. Toen by daar kwam, zag hy den overledenen, op zyn rug in zyn bed liggen, en het bloed langs zyne wangen afloopen; hy had geen pistool naby het ligchaam opgemerkt. Mejufv. Rabie zeide hem, Fredrik de Beer te roepen, wiens huis op hetzelfde erf omtrent 60 yards van daar stond. Er brandde eene kaars in Rabie's huis toen Mejufv. Rabie hem riep. De Beer keerde met hem terug, en hy ging toen om andere buuren te roepen. Hy kent den gevangenen Liebenberg, en weet dat hy de gewoonte had, gedurende de separatie van Rabie en zyne vrouw, Mejufv. Rabie te bezoeken; weet ook dat de overledene, Rabie, een paar pistolen had; er zyn drie bedden in de slaapkamer van den overledenen, het hoofd van een waarvan, digt aan een klein venster is, in de kombuis opengaande, waarop het ligchaam van den overledenen lag, toen hy de kamer intrad.

Fredrik de Beer door Bently geroepen zynde, en eenige minuten na het voorval aan het huis gekomen zynde, ontmoette Mejufvrouw Rabie, die weende en hem zeide "ga en zie, wat Jacob gedaan heeft." Toen hy de kamer intrad zag hy den overledenen op zynen rug liggen, zyne twee handen over zyne borst geplaatst, de regterhand onder en de linkerhand boven, en eene pistool tusschen dezelve; de pistool lag dwars over het ligchaam; eene groote hoeveelheid bloeds en hersenen rondom verspreid, en eene wond van een schot boven het regter oog; de overledene lag op een bed met zyn hoofd naby een venster in de kombuis openende.

Mejufvrouw Rabie had gezegd dat de overledene zichzelf had doodgeschoten: Aan de Beer had zy gezegd, dat zy op goede termen met haren man was toen zy naar bed gingen, dat zy in den nacht een schot digt by haar gehoord had, alsmede bloed afloopende. Zy sprong dadelyk op, stak eene kaars met een lucifer-stokje aan, en zag toen dat haren man zich het leven had benomen, wanneer zy dadelyk oude Bently geroepen, en hem heeft gezonden om De Beer en anderen te roepen.

De getuige echter op de plaats kwam tot een ander besluit, "volgens de positie van het ligchaam enz." zegt De Beer, "dacht ik dat hy zichzelf niet kon hebben doodgeschoten; Mejufvrouw Rabie zeide dat zy niet dacht dat iemand anders dit gedaan kon hebben, daar de deuren en vensters allen vast waren; maar ik denk dat iemand zyne hand door dit kleine venster, van de kombuis stekende, eene pistool digt aan het hoofd van den overledenen kon plaatsen."

De Veldkornet, Hendrik Enslin, was van hetzelfde gevoelen, die geroepen werd, in denzelfden nacht en een naauwkeurig onderzoek deed. "Uit het voorkomen enz." zegt hy "dacht ik dat Rabie vermoord was geworden; het was niet mogelyk dat hy zichzelf kon hebben doodgeschoten, en dan zyne handen en de pistool geplaatst kon hebben, in de positie waarin ik dezelve gevonden heb. De overledene lag aan den kant van het bed, en indien hy zichzelven het leven had benomen, moest de pistool op den grond gevallen zyn."

De mogelykheid dat een persoon hem door het venster van de kombuis kon hebben geschoten, werd sterk bevestigd door de plaats waar het bed stond, welke 4½ duim wyd en 18 duim hoog van den grond was, en in den hoek van de kamer stond, met deszelfs hoofdeinde tegen de muur, tusschen de kombuis en de slaapkamer. In deze muur was een klein venster, 17½ by 16 duim, hetwelk zich van binnen sluit; van den hoek der kamer naar dit venster is 5 voet 4 duim, en van de vloer 3½ voet; van het hoofd des ligchaams naar het venster 1 voet 9 duim.

De wyze waarop de Heer Enslin, de Veldkornet toen de werk ging om zyn onderzoek voortezetten, verdient den hoogsten lof, en wy stemmen in met te zeggen, "dat zyne schrandere en geregelde wyze van zyn gedeelte des onderzoeks, hem veel eer aandoet."

Door zyne zeer naauwkeurige opmerking aangaande de plaats waar het ledekant stond, het venster en de kamer, tot het besluit gekomen zynde, dat het schot door dat venster kon zyn gelost; begaf hy zich den volgenden dag naar de plaats, en ging in de kombuis, en daar zegt hy "op den grond onder het kleine venster voornield, zag ik een merk als of een emmer aldaar geplaatst geweest ware met his onderste naar boven, en als of een gewigt er op geweest ware. Ik zag een emmer in de kombuis welken ik op het merk plantste. Ik ben toen op den emmer gaan staan, en heb myne hand door het venster gestoken, en vond dat ik het hoofd van den overledenen met eene pistool kon bereiken, en dat eene pistool van daar gelost een wond zoude maken juist waar de wond op het hoofd van den overledenen was, en dat de kogel in dezelfde rigting zoude gaan, (afloopende naar het achterste gedeelte van den nek.") Hy werd toen door zekeren Naudé berigt dat voetsporen in den tuin achter het huis zigtbaar waren. "Ik ben met Naudé" vervolgt hy "en anderen gegaan om die sporen te onderzoeken; dezelve waren van een persoon die het midden-pad was afgeloopen, van het hek naby de kombuis-deur, naar een hek onder in den tuin; Naudé en anderen vervolgden dat spoor, en ik vernam dat zy dezelve tot by den tuin bragten, en naby het huis van den gevangenen Liebenberg. Ik ben toen met anderen op dat spoor naar Liebenberg's huis gegaan. Hy bevond zich in de voorkamer—hy had twee mannelyke en eene vrouwelyk dienstbode—wy namen de mannen naar de plaats waar de sporen waren, om te zien of hunne sporen daarmede overeenkwamen, maar dezelve kwamen niet overeen.

"Ik heb Liebenberg toen naar de sporen genomen, welke wy in den morgen gevolgd hadden; Naude en anderen waren by my; wy deden hem zyne laarzen en sokken uittrekken, maar het merk kwam niet overeen, inderdaad, het gaf ons een weinig moeite om het "spoor" uittemaken,—hetzelve scheen niet van geenen geheel bloeten voet te zyn geweest, en echter had de persoon klaarblykelyk geene schoenen aangehad,—een gedeelte der teenen en hiel was bloot geweest, maar andere deelen scheenen bedekt te zyn geweest;—Liebenbergs voet was van dezelfde grootte, en echter kwam dezelve niet overeen. Ik deed Liebenberg toen zyne sokken aantrekken en een klein eind weg loopen, en ik vond het spoor aldus gemaakt, volkomen overeen te komen met dat welke wy gevolgd hadden,—bielderende de gaten in de teenen en hiel der sokken, dat gedeelte van den voet op, hetwelk bloot was; vóór Liebenberg naar de gevangenis gebragt werd heb ik hem gezegd zyne laarzen uittrekken, daar ik zyne sokken hebben wilde, hy zeide, dat hy dezelfde niet aanhad, die hy aangehad had toen wy het spoor onderzochten. Ik wist, dat dit niet waar was, daar hy nimmer uit myn oog was geweest, en toen ik dezelve uittrok, vond ik, dat ik gelyk had. Ik nam bezit van de sokken, en heb dezelve zoodanig gemerkt, dat ik den regter van den linker voet kan onderscheiden,—zynde het merk van den regter voet veel duidelyker dan dat van den linker;—hier zyn de sokken welke ik thans produceer;—de stukkende plaatsen in den regtervoet waren duidelyk in het spoor zigtbaar, vooral waar hetzelve langs het bed der rivier liep;—de linkervoet had mede juist de grootte, maar niet zoo duidelyk. Ik twyfel in het geheel niet, of de sporen welke wy gevolgd zyn, van naby de kombuisdeur van den overledenen tot naar het huis van den gevangenen Liebenberg, zyn de voetsporen van Liebenberg, zonder zyne schoenen, en met deze sokken aan, maar ik kan niet stellig zeggen, dat dezelve zyne voetsporen zyn, het is mogelyk, dat andere personen voeten kunnen hebben juist van dezelfde grootte, en sokken op dezelfde plaats gebroken."

De suspicie zoo sterk tegen Liebenberg zynde, en vindende, dat het byna onmogelyk voor eenig persoon zoude zyn geweest, de daad van buiten te plegen en door het venster uit de kombuis, zonder eenige kennis aan de persoon van binnen, ontstond eene welgegronde suspicie tegen de vrouw van den overledenen, die Liebenberg dikwyls bezocht had gedurende hare separatie van haren man. By verder onderzoek werd door de getuige *Hanna,* in dienst van Liebenberg bewezen, dat op denzelfden dag, vroeg in den morgen, Liebenberg haar met een klein fleschje naar Mejufv. Rabie had gezonden; het was in een papier gerold, waarop iets geschreven was. Haar heer zeide haar zorg te dragen dat de overledene het niet zag maar het in handen te geven van Mejufvrouw Rabie. Op weg opende zy het papier en zag dat het fleschje eenig donker-rood vocht bevatte. Het huis van Rabie bereikende, klopte zy aan de deur, welke door Mejufvrouw Rabie geopend werd, aan wie zy het gaf en zeide dat haar heer gezegd had dat zy zorgen moest dat haar man het niet zag; zy nam het en ging in huis zonder het te openen.—Zy had nimmer eenige boodschap van haar heer aan jufv. Rabie gebragt, behalve toen zy het fleschje op Dingsdag morgen bragt; op den vorigen dag (Maandag) had zy haar een briefje van hem gebragt; dit was mede vroeg in den morgen, voor zons opgang, en zy werd by die gelegenheid mede gewaarschuwd, te zorgen dat de overledene het niet zag.

De gevolgtrekking was dat het fleschje laudanum inhield. Mejufv. Rabie erkende een fleschjetje hebben ontvangen, maar zeide dat hetzelve roode lavendel inhield, hetgeen zy gewoon was te gebruiken, zonder dat haar man het wist, en dat het briefje over het onderwerp van geld was dat zy aan Liebenberg geleend had, mede haren man niet bekend. Het blykt echter uit de getuigenis van dienzelfden Veldcornet, dat hy zich op Donderdag op last van den klerk van het Vredegeregt naar het huis van de gevangene Mej. Rabie had begeven, om te zoeken naar twee fleschjes, inhoudende laudanum, alsmede naar eenige briefwisseling tusschen haar en den gevangenen Liebenberg.—"Ik doorzocht (zeide hy) het gansche huis maar vond geen van beide; de eenigste fleschjes welke ik vond waren twee, een, krampdroppels bevattende, hetwelk ik thans produceer, en het andere, roode lavendel, hetwelk geworden werd door de Beer als geleend in den nacht van Rabie's dood. Nadat ik klaar had het huis te doorzoeken, vernam ik van P. Cloete, dat de vrouw van Colins Martins hem gezegd had, dat zy dien dag in Rabie's tuin geweest was, met de gevangene, Mejufv. Rabie, die iets scheen te versteken naby de kwepeer-heining.—Ik liet Martins vrouw, de door haar bedoelde plaats aanwyzen, en ik kon zien dat de grond los gekrabd was.—Ik delfde en vond twee gebroken fleschjes, welke ik thans produceer, de grond om dezelve was nat en ik nam eene kleine hoeveelheid van denzelfven mede, welke ik thans mede produceer. Ik brag de stukjes der fleschjes en van den grond in derzelver natten staat aan den Districts Chirurgyn, die dezelve examineerde.

De gevangene, Mejufvrouw Rabie, zeide hierop dat zy niets van de fleschjes wist, dat zy en jufv. Cloete kwade vrienden waren, en dat deze dezelze daar had kunnen plaatsen om haar te benadeelen.

De Veldkornet zeide, dat hy Mejufv. R. en C. dien dag by elkander had gezien, maar dat het hem toescheen dat zy geen' kwade vrienden waren.

Mejufv. J. Martins ondervraagd zynde, verklaarde—ik was in den tuin met jufv. Rabie, op Donderdag morgen, toen zy iets scheen te begraven. Ik toonde de plaats naderhand aan den Veldkornet en zag hem de gebroken fleschjes opdelven.

Het werd verder door Dr. Krebs en den Hr. Ernst bewezen, dat de gem. Liebenberg op Zondag en Maandag by elk hunner ½ en ¾ once laudanum had gekocht, voorgevende dat hy het wilde innemen omdat hy eenigen tyd niet in staat geweest was goed te slapen, en zy, en vooral Dr. Krebs, hebben de fleschjes erkend, welke door Enslin geproduceerd en door Mejufvrouw Rabie verborgen waren, voor die welke zy aan Liebenberg hadden verkocht;—terwyl de Beer het fleschje, roode lavendel bevattende, door Enslin geproduceerd, erkende voor hetzelfde hetwelk hy op Zondag nacht naar het huis van Rabie had genomen.

Eindelyk werd bevonden, dat Liebenberg op den vorigen Vrydag, eene pistool, onder opvallende omstandigheden gekocht had, en dat hy zich op Dingsdag had geoefend om met de pistool naar semen te schieten.

C. G. Ochse onderzocht,—zeide, Liebenberg is naar mynen winkel op den 31 December gekomen, en was aldaar een paar dagen te voren; by de laatste gelegenheid heeft hy eene pistool gekocht,—de eene die geproduceerd wordt, geloof ik dezelfde te zyn; hy vernam byzonder, of ik dacht dat dezelve een' man konde dooden, en of dezelve met bokkehagel zoude dooden;—op myn bevestigend antwoord, en dat ik niet gaarne binnen 12 treden zoude staan, zeide hy, dan, indien gy digt by zyt, zal dezelve zeker dooden; de indruk welke dit op my maakte was, dat men liem bevreesd gemaakt had en dat hy zich wenschte te verdedigen. Terwyl Liebenberg de pistool onderzocht, kwam de andere gevangene (Mejufvrouw Rabie) mede in den Winkel, zy vroeg om gemengde speceryen, maar, omdat de prys haar niet aanstond heeft zy niets gekocht; terwyl zy zich aldaar bevond, was de pistool, in handen van Liebenberg, toevallig naar haar gerigt, waarop zy aan L. zeide "schiet niet op my," terwyl zy lachte.

F. T. Ochse, zoon van den laatsten getuige, bevestigde zyns vaders getuigenis, en zeide dat Liebenberg op ll. Dingsdag van hem geleend had een kogelvorm, die op de pistool, door hem gekocht, past.

Hanna verklaart.—Op Dingsdag gaf myn heer eenige kogels aan zyne mannelyke bedienden, en zeide hen ze op een steen aftesylpen en kleiner te maken, en ze effen te maken, tot dat ze op zyn pistool pasten; ik weet niet hoe veel hy hen gaf. Nadat zy dit gedaan hadden, ging myn heer naar de rivier, met zich nemende een plank en zyne pistool. Terwyl hy zich daar bevond, hoorde ik hem twee schoten losen. Een zyner dochters vergezelde hem naar de rivier; zy keerden terug omstreeks zons ondergang, en bragten de plank met zich, waarin ik twee gaten zag, als door een kogel veroorzaakt, er waren mede twee merken met hagel op de planken, maar ik weet niet wanneer deze gemaakt zyn, maar ik zag dezelve voordat de plank naar de rivier gebragt werd.

Uit het ondersoek, schynen sterke suspicien tegen de gevangenen te bestaan, en zy zyn gevolgelyk ter teregtstelling gecommitteerd voor het volgende Rondgaande Geregtshof.

RAPPORT VAN DEN RAAD VAN DIRECTEUREN, VAN HET ZUID AFRIKAANSCH ATHENEUM.

A.D. 1841.

De Raad neemt de vryheid te verwyzen naar nevensgaand Rapport van den Senaat betrekkelyk de klassen, als aanbeelende de vordering, in het laatste jaar gemaakt, in het volbrengen der bedoelingen van het Instituut. De rekeningen zullen aantoonen, dat de beschikbare fondsen tot de betalingen van salarissen, geen dadelyk vooruitzigt opleveren ter vermeerdering van het Etablissement met betrekking tot Professoren; maar zy die acht geslagen hebben op de vordering der pupillen of de examinatie der klassen, zullen reden vinden te besluiten, dat voor voldoende middelen van onderwys gezorgd zyn, om eene mate van opvoeding te erlangen, zoo hoog als de tegenwoordige staat der Maatschappy vereischt.

Het kan echter, de aandacht van den volgenden Raad verdienen, of de Ontvangsten, het Atheneum daartoe leidende, niet in eenige opzigten met voordeel veranderd kan worden, alsom aan de Directeuren meer magt te verleenen om het karakter en de handelingen van het Instituut, naar gelang van omstandigheden, te wyzigen.

Met betrekking tot de fondsen, rapporteert de Tresorier, dat er aan vaste kapitalen, het provenue waarvan, wanneer op renten geplaatst, voor de betaling van salarissen en voor de jaarlyksche kosten van het Instituut beschikbaar zyn, een bedragen van £2500 overblyft, waarvan de renten of het inkomen £180 zyn zal. Dit, met de jaarlyksche vergoedingen der koloniale tresorie en het educatie fonds, of £230, beloopt op £430. De geheele koste van het gebouw is £3533 7 4 geweest, en om de gemakken voor de pupillen, te voltooijen, zal eene som van omtrent £50 noodig zyn.

De Raad is verantwoordelyk voor het latynsche school fonds, bedragende £3200, hetgeen meer dan het tegenwoordig kapitaal is, zoodat eenig overig inkomen, een reserve Fonds moet uitmaken, om, hetgeen te dat fonds ontbreekt, aantevullen.

De beleening uit een fonds ter beschikking van het Koloniaal Gouvernement, bedraagt £2,000, waarvoor het betaald was, dat renten, iets onder den gewonen koers, zouden worden berekend, dat kon op £80 beloopen, voor de betaling waarvan, het klaarblykelyk is, gene voorziening uit fondsen ter beschikking van Directeuren, kan worden gemaakt.

Het wordt dagelyks klaarblykelyker, dat om de bedoelingen van het Atheneum volkomen ten uitvoer te brengen, het noodig is, dat eene woning worde gebouwd voor ten minsten een der Professoren in het Instituut zelf, zoodat pupillen van buiten, zoodanige gemakken kunnen vinden, als zy vereischen om hen in staat te stellen, hetzelve bytewonen.

Daartoe, zoude eene verandering in de besteding van het Fonds van het Atheneum, zonder deszelfs bedragen te verminderen, noodig zyn, daar de huur voor dit gemak betaald wordende, gelykstandig kon worden gemaakt met de renten van het geld, daartoe besteed wordende. Te gelyker tyd kan er twyfel bestaan, of het veilig voor den Raad zyn zoude, om eenig groot bedragen tot dit einde te besteden, tenzy eene groote som by hun kapitaal kan worden gevoegd.

Zekere maatregel tot dat einde, heeft men gedurende eenen langen tyd in zin gehad, en is te lang vertraagd geworden. Deze Kolonie had de eer een voorbeeld te stellen in de oprigting van zulke Instituten, door populaire bemiddeling en onder populair beheer; het voorbeeld wordt thans gevolgd in byna elke Kolonie van het ryk. Beide Opper en Neder Canada, eren als Nieuw Zeeland, zyn berig, zelfs in derzelver byzondere omstandigheden, de grondslagen van soortgelyk Instituten te beramen. Onderzoek zal aantoonen, dat in geen geval de poging gedaan is op eenen geldelyken basis, zoo beperkt en ongenoegzaam, als dien van ons Atheneum; noch schynt men in zin te hebben, dat in eenig ander geval, het emolument zoo gering zal zyn. Het is buiten allen twyfel, dat indien zoodanige omstandigheden der Maatschappy werden voorgelegd, hare hulp niet geweigerd zoude worden; daar het mede klaarblykelyk is dat geen bestaand Instituut beter bestaan kan dan dit, op hare eigene hulpbronnen, en voor deszelfs eigene omstandigheden beter ingerigt is.

RAPPORT VAN DEN SENAAT VAN HET ZUID-AFRIKAANSCH ATHENEUM, A.D. 1841.

Het reeds gepubliceerd Prospectus, zal het getal en de vordering der pupillen, die gedurende het jaar 1841 het Atheneum hebben bygewoond, aantoonen. Met betrekking tot laatstgem. of hunne vordering in letterkunde

TO CORRESPONDENTS.

We have received two letters, both signed *One of the Public*, and both relative to the affair between *Doctors Living, Dickereteth*, and *Dr Wright*. They would certainly have appeared in this number, but for the lateness of the hour at which, on yesterday, they were handed to us. They will however appear in our next, together with other Correspondence we have received.

THE ZUID-AFRIKAAN.

CAPE TOWN, FEBRUARY 1, 1842.

FINANCIAL ADMINISTRATION IN THE COUNTRY DISTRICTS.

In the present days whilst the Financial circumstances of the Colony are in such a state, as to call forth the particular attention of Government, to a proper collection of the public Revenue, the question has several times struck us, *"how are the financial affairs in the Country Districts administered?"* Throughout the proceedings of the Legislative Council, we do not find the question was ever put, and we really doubt, whether they know any thing about it.

Last year Mr. BREDA's motion respecting the Revenue arising from the Stamps seems to have made some little stir, upon the question, but it was *"vox et præterea nihil."* We have since heard nothing about it.

The accounts, we apprehend, are laid before the Council, and *examined*(?) by them, but how do they ascertain that the several sums received, by the functionaries in the Country Districts, are faithfully carried to account.

Perhaps their information is obtained from the office of the Auditor General; but even then the question remains still unanswered: What means has the Auditor General, of ascertaining, whether the monies received by the functionaries in the Country Districts, on behalf of the Government, have been carried to account, or properly paid into the Government Treasury.

A Civil Commissioner may receive the payment of Taxes to an amount of £1,000, and yet never enter such receipt in his public accounts. What check is there, by which the Auditor General is enabled to ascertain such delinquency, or to find out the omission? We fear none.

Experience has shewn us, that "surveying monies" have been paid by farmers, applying for land, to the Civil Commissioners, and have yet *again* been called upon by those functionaries to pay the same sums when the grants were ready for delivery. Have the Government in those cases ever taken the necessary means to ascertain, whether such payments have been properly entered at the time into the public accounts held by such functionaries?

A public officer who receives public monies, and does not forthwith record it, deserves not to hold his situation for one minute longer; and unless the Governor acts with severity and seriously in such matters, *He* deserves personally to be held liable for the losses which are consequently sustained to the public Revenue; it is much like the case of a *thief* and a *receiver of stolen goods*.

That there must be something wrong, in these respects, there can be no doubt. If a functionary on receiving the payment of Taxes, from any farmer, properly enters it in the accounts, it is nearly impossible, that the same person can be afterwards again called upon to pay the very same sum. If on the other hand the person is called upon for the same payment, and is actually summoned for it, before the Magistrate's Court, but, sentence given in his favor, *on a production of a proper receipt*, it is a direct proof, that no such entry of the receipt at the time, was properly made.

What then is the duty of the Governor in such a case to do? Or, if *he* does not move,—what then is the duty of the Legislative Council, especially the Unofficial Members thereof? Will they allow such things to pass, without a rigid scrutiny?

We hope they will just glance at the enormous sums of arrear, now amounting to £28,794, and ask themselves, what certainty they have of this being the true amount instead of £8,000.

Our attention has been called to those several considerations by the following letter from *"Colesberg:"*—

"SIR,—I request your insertion of the following in your valuable paper:

"Myself and other farmers, about 20, were summoned from a remote part of this District, 10 to 15 hours on horseback, to pay our "opgaafs." On our appearance the greater part of us *produced receipts of payment*;—the cases were consequently given in our favor. Considering it very provoking that we should be forced to leave our homes, at a time when our presence is most required, the harvest, to say nothing of the expense attending our journey, and all this, through the gross carelessness of the functionary; I consider the matter ought to be brought to the notice of Government. I therefore request you will be good enough to point out to us the means of doing so. "I am, Sir,

"A FARMER."

The subject matter we trust will not be lost sight of by Sir GEORGE NAPIER; and we cannot recommend the Correspondent any better and more effectual step, than a Memorial of complaint to His Excellency the Governor. Such a Memorial will require no comment; a bare statement of the facts will be quite sufficient to arouse the most drowsy Government, to a consideration of the consequences to arise from such a loose system of account-keeping.

We venture to say, a Representative Assembly will not require twice to be reminded of the course in such a case to be adopted!

To day, the Wardmasters meet in Common Council with the Commissioners on most interesting business. It is now the *second* year, since the Establishment of the Municipality, that they will have to decide upon the accounts of the *Revenue and Expenditure* of the preceding, and to vote upon the *Estimates* for the ensuing year.

The independent spirit, with which they have voted on the Estimate, the first year, and the proper sense of economy, manifested by them on the occasion, will, we hope, also guide them in the present instance.

We say *proper sense of economy*,—because although it was said that the Wardmasters had been too sparing in allowing only £8843 for the Expenditure for 1841, when the Commissioners had proposed £15801, it is yet a pleasant duty which we now perform in observing that the Commissioners have expended, even £1377 less than was allowed. This therefore shews, that whilst the Wardmasters gave sparingly, they have pretty well hit the mark; and that the Commissioners have in point of economy even exceeded the expectation of the Wardmasters.

The confidence which such proceedings must necessarily give rise to between the two Boards, should however not occasion any laxity to take place on the part of the Wardmasters, in the proper surveillance of the financial affairs of the Municipality.

In examining the accounts of the preceding year, it will be their duty first to ascertain whether on any head it has exceeded the amount allowed on the Estimate; and secondly, to investigate whether the Commissioners have expended the amount allowed, although remaining within the pale of such allowance, with due and proper economy.

In the Estimate we find certain improvements have been suggested. We think the Commissioners have done right in bringing the subject before the Wardmasters, with a view of taking their sense and opinion thereon; whose duty it will be to consider what sall be done or what shall not be done.

We, however, advise the Wardmasters, in their inquiries not to be *merely* satisfied with the explanation that may be given, but to inquire for themselves, and judge according to their own convictions, on the subjects we have now mentioned.

We refrain from saying more on the subject, lest we should seem to prejudice or anticipate the proceedings of the Board, where it will be our proper place at the first instance to join in the consideration of the question before them.

The resources of the Colony are about undergoing another trial. A Society, under the motto "NATURA ARTIS MAGISTRA," has been established at Amsterdam, and the Directors have elected our respectable inhabitant, CARL FRIEDRICH JURITZ, Esq., a Member of that Society, as appears from the following letter:—

SIR,—Directors of the Society *"Natura Artis Magistra,"* consider it a duty incumbent upon them, to do all in their power to promote the prosperity and extention of the same. Wherefore the beforementioned Directors, valuing your co-operation and assistance, have in their Meeting of the 4th October last, pursuant to Article 3, third Section of the Law, elected you as Honorary Member, as a proof whereof they have the honor herewith to transmit the Diploma.

The Directors flatter themselves that this mark of distinction, will encourage you effectually to assist this useful and important Institution, in the expectation whereof they have the honor, to call themselves with the highest respect,

Directors of the Society aforesaid,

C. F. GULCHER, President.

H. C. MULLER, Secretary.

Amsterdam, 6th October 1841.

We sincerely hope Mr. JURITZ may find a ready assistance in this Colony, in obtaining such natural curiosities and botanical productions, as will tend to enrich the Museum of that Society, and at the same time bring to light much of the hidden treasures of the Colony.

THE MURDER OF THE HOTTENTOTS BEYOND THE FRONTIER.

Our readers will remember a communication which we inserted from *Colesberg*, made by *Africanus*, of a most cruel murder having been committed by certain farmers named Hugo, and others, on the persons of certain Hottentots, Brander and others,—for which see our number of the 28th December last.

We have since received the following additional communication from the same quarter, which, if true, will at once remove the hideousness of the crime, and transfer the blame from the shoulders of the farmers to those of the Hottentots themselves.

The deposition of BAILY, which we gave in the same number above alluded to, gives the hearsay statement which he obtained from the wife of the Hottentot Brander; and we hope therefore that, for the sake of the Colonial character, this case may undergo a strict scrutiny.

"Since my last, acquainting you with an atrocious murder beyond the boundary, and giving you the substance of Bailey's deposition before the Resident Magistrate in the case, I have become acquainted with a new version of the affair. A person, residing in the immediate neighbourhood, has informed me that the Hugo's and others obtained information that two of their lost horses were in the possession of Brander and Katchu; they repaired to the kraal, and there found their horses. On questioning the people how they came there, no satisfactory reply could be given; the Boers then seized upon the Hottentots, with the intention of having them punished by the nearest Field-cornet. On the road thither they had occasion to saddle off close to a small ravine; after loosening their horses they went to the ravine for the purpose of drinking water, very foolishly leaving their guns with their prisoners. On returning to their saddles the Hottentots fired upon them with their own guns, but happily without effect; the Boers then rushed upon them, knife in hand, and the work of destruction then took place.

"I cannot say whether this story is true; I give it you as I received it; we must however suspend our judgment until further particulars are elicited. If you recollect, the deposition of Bailey was only from what he had heard from the wife of the deceased; she might have told the truth, but still, not having given her evidence, I cannot make up my mind to believe her story, now the circumstance is related so differently.—AFRICANUS."

COLESBERG.

JANUARY.—One of the underlings in office here, has been as we understand, charged with a very severe crime; but as the examination takes place with *closed doors*, I cannot yet communicate to you the several surmises which are made. It is however strange that the system of in-door justice should now a-day's still be adhered to; for I may presume that this man is perhaps fairly dealt with during the examination,—or I may suspect that excessive favor is shown him I am therefore much inclined, taking the whole together, to consider the shutting out of the public from the justice room, as a breach of privilege, nor do I consider the Magistrate justified to adopt a closed door proceeding.

Drought is excessive here. Sheep and cattle are dying in consequence in the District.—(*Correspondent.*)

HOW ARE THE CONVICTS EMPLOYED?

Another Correspondent from Colesberg, informs us, that "about two months ago, many thousands of burnt bricks, the result of *Convict labor*, have been sold there, by the head functionary of that place, to a private individual," and then puts the following

QUERY.—To what purpose have the proceeds been applied, particularly as I observe this day a Tender affixed, requiring 50,000 of this material, for a Town Prison?

Perhaps if one of the Unofficial Members of the Legislative Council, were to put this question to the Auditor General,.....will it be in his power to give any answer?

GRAFF-REINET.

THE MURDER OF Mr. RABIE.

On Wednesday morning last a report was in circulation that Jacob Rabie (a resident of this place) had, during the previous night, blown out his brains; this report, from the circumstances connected with Rabie, was believed—because for some time privious to the Circuit before last it was known that he and his wife had lived unhappily together, and at the Circuit Court the wife brought an action against her husband for a divorce, which was refused, but a separation "*a mensa et toro et communione bonorum*" granted, and curators appointed to liquidate and divide the joint estate. They lived separate until the early part of last month, when they made up their quarrels and agreed to live together again, which they did up to the fatal occurrence. The Field-cornet and others who first saw the deceased, having some doubts, from the appearance of the body, &c., that deceased had not committed suicide, a very lengthy examination was commenced, and is still being carried on by the authorities, who, there is every reason to believe, will succeed in tracing the circumstances attending one of the most cruel, and long premeditated murders, that has ever been committed in this Colony.

Johannes Petrus Liebenberg, and Anna Maria Rabe (wife of deceased) are in custody on suspicion of having committed the murder.

From the evidence of Thos. Bently it appears that he lived in the same house with Rable and his wife—he had lived with them for some years previous to their separation, and during the separation with Mr. Rable. On Tuesday evening last, deceased and his wife went out to visit some one in the neighbourhood, and before they returned he (Bently) retired to bed. When they came home deceased came to his bed and asked if he slept—deceased appeared in very good spirits as usual. Shortly afterwards deceased and his wife retired to their room, and he heard the door shut. About the middle of the night he was woke by hearing the report of a gun; thought it was some one shooting outside the house, but about 5 or 6 minutes afterwards Mrs. Rable came into his room crying, caught him by the arm and told him to go into deceased's room. When he got there he saw deceased lying on his back on the bed, and the blood flowing down his cheek; he did not observe a pistol near the body. Mrs. Rabie told him to call Frederick De Beer, whose house was on the same erf, about 60 yards off. There was a candle burning in Rabie's house when Mrs. R. called him. De Beer returned with him, and he then went to call other neighbours. He knows the prisoner, Liebenberg, and that during the time of Rabie and his wife being separated, he was in the habit of visiting Mrs. Rabie; knows also that deceased, Rabie, had a pair of pistols; there are three beds in deceased's bed room, the head of one of which is close to a small window opening into the kitchen, on which was the body of deceased when he entered the room.

Fredrik de Beer having been called by Bently, and having arrived at the house a few minutes after the occurrence, met Mrs. Rabie, who was crying, and said to him "go and see what Jacob has done." On entering the room, he found deceased lying on his back, his two hands placed across his chest, the right hand below, and the left hand above, and a pistol between them; the pistol was lying across the body; there was a great quantity of blood and brains scattered about, and a shot wound above the right eye; deceased was lying on a bed with his head near a small window opening into the kitchen.

It was represented by Mrs. Rabie, that the deceased had shot himself. To De Beer she had said, that she had gone to bed on good terms with her husband, that in the night she heard a shot close to her, and also blood running down. She immediately got up, lighted a candle with a lucifer match, and then saw that her husband had shot himself, when she immediately called old Bently, and sent him to call De Beer and others.

The witnesses, however, on the spot came to another conclusion. "From the position of the body," &c, says De Beer, "I did not think he could have shot himself; Mrs. Rabie said she did not think any one else could have done it, as the door and windows were all fastened; but I think a person, putting his hand through the small window from the kitchen, could place a pistol close to the head of the deceased."

The same conclusion was given by the Field-cornet Hendrik Enslin, who was called in, and entered into a minute examination the same night. "From the appearances," &c, says he, "I thought Rable had been murdered; it was not possible he could have shot himself, and then placed his hands and the pistol in the position I found them. Deceased lay on the edge of the bed, and if he had shot himself the pistol must have fallen on the ground."

The possibility of a person having through the window from the kitchen shot the deceased, was much confirmed by the situation of the bedstead, which was 4½ feet wide, and 18 inches high from the ground, and was situate in the corner of the room, with its head against the wall facing the kitchen from the bedroom. In this wall was a small window, 17½ by 16 inches, which fastened on the inside; from the corner of the room to this window is 5 feet 4 inches, and from the floor 3½ feet; from the head of the body to the window, 1 foot 9 inches.

The manner in which Mr. Enslin, the Field-cornet, then set at work, to prosecute his examination, deserves the highest praise, and we agree in saying, that "he deserves much credit for the very skilful and systematic manner in which he had conducted his part of the investigation."

Having, from his very nice observation, as to the situation of the bedstead, the window, and the room, arrived at the conclusion, that the shot may have been fired from that window; he proceeded the next day to the place, and went into the kitchen, and there, says he, on the ground, under the small window before mentioned, I saw a mark, as if a bucket had been placed there with the bottom uppermost, and as if a weight had been on it. I saw a bucket in the kitchen which I placed on the mark. I got on the bucket and put my hand through the window, and found I could reach the head of deceased with a pistol, and that a pistol fired from there would make a wound exactly where the wound was on deceased's head, and that the ball would pass in the same direction; (slanting downwards to the back part of the neck.) He was then informed by one Naude, that foot marks were visible in the garden, at the back of the house. "I went with Naude," he proceeds, "and others to examine these traces; they were of a person who had been running down the middle path from the gate near the kitchen door towards a gate at the bottom of the garden: Naude and others followed this trace and I heard they brought it to the garden, and near the house of the prisoner, Liebenberg I then went with others on this spoor to Liebenberg's house—he was in the front room—he had two male and one female servants—we took the men to where the traces were, to see if their foot marks agreed with it, but they did not.—I then took Liebenberg to the traces we had followed in the morning; Naude and others were with me; I made him take off his boots and socks, but the print dit not exactly agree, in fact we were a little puzzled to make out the "spoor"—it did not appear to have been made with an entirely naked foot, and yet the person had evidently not had shoes on—a part of the toes and heel had been naked but other parts appeared to have been covered; Liebenberg's foot was the same size, and yet did not agree. I then made Liebenberg put on his socks and walk a little way, and found the print thus made agreed entirely with those we had followed—the holes in the toes and heel of the socks accounting for that part of the foot being naked; before Liebenberg was taken to prison I told him to take off his boots as I wanted his socks; he said he had not the same on as when we had examined the trace. I knew this was false, as he had never been ought of my sight, and when I got them off I found I was correct. I took possession of the socks, and marked them so as to distinguish the right foot from the left—the impression of the right foot being much more distinct than the left; these are the socks I now produce; the broken places in the right foot were distinctly visible, in particular where it went along the bed of the river; the left foot was also exactly the size, &c., but not so distinct. I have not the least doubt but the foot marks which we traced from near the kitchen door of deceased, to the prisoner, Liebenberg's house, are the foot marks of Liebenberg without his shoes and with these socks on, but I cannot positively say they are his foot marks, it is *possible* that other persons may have feet exactly the same size and socks broken in the same place.

The suspicion being so strong against Liebenberg, and perceiving that it would have been nearly impossible for any person to commit the deed from outside, and through the window from the kitchen, without some knowledge of the persons inside, ususpicion arose against the wife of the deceased, whom Liebenberg used frequently to visit during the time she was separated from her husband.—On further examination it was proved by the witness *Hanna*, in the service of Liebenberg, that on the same day, early in the morning, Liebenberg sent her to carry a small viol to Mrs. Rabie, wrapped in a paper on which something was written. My master, she said, told me to be careful that the deceased did not see it, but to give it into the hands of Mrs Rabie. On the way I opened the paper, and saw that the viol contained some dark red liquid. On reaching Rabie's house, I knocked at the door, which was opened by Mrs. R., to whom I gave the viol, and told her my master said she must take care her husband did not see it; she took it, and went into the house without opening it. I never carried any messages from my master to Mrs. Rabie, except when I took the viol on Tuesday morning; I did carry a note from him to her on the day previous (Monday); this was also early in the morning before sunrise, and I was on this occasion also cautioned not to let deceased see it, but to give it into the hands of Mrs. Rabie. The letter was not sealed; I did not feel anything inside it, there was not a viol in it; I gave the note into the hands of Mrs. R., and told her Liebenberg said she must take care deceased did not see it.

The inference was that the viol had contained laudanum. Mrs. Rabie admitted having received a viol, but said that it contained red lavender, which she used to take unknown to her husband, and that the note was on the subject of money, which she had lent to Liebenberg, unknown also to her husband. It appears, however, from the evidence of the Field-cornet, that on Thursday he had, by direction of the Clerk of the Peace, gone to the house of the prisoner, Mrs. Rabie, to search for two viols containing laudanum, and also, any correspondence between her and the prisoner Liebenberg. I searched the whole house, was his report, but found neither; the only viols I found were two, the one containing cramp drops, which I now produce, the other containing red lavender, which was claimed by De Beer, as having been lent on the night of Rabie's death. After I had finished searching the house, I heard from P. Cloete, that the wife of Colins Martins had told him, she had that day been in Rabie's garden with the prisoner, Mrs. Rabie, who had appeared as if she were hiding something near the quince fence. I got Martins' wife to point out the spot she alluded to, and I could see that the ground had been loosened. I turned up the soil, and found two broken viols, which I now produce, the soil about the viols was wet, and I took up a small portion of it, which I also produce. I took the pieces of the viols and the soil, in its wet state, to the District Surgeon, who examined it. I this morning also showed the broken viols to the Apothecary Ernst.

The prisoner, Mrs. Rabie, here stated that she knew nothing of the viols, that she and Mrs. Cloete are bad friends, and Mrs. C. might have put them there to injure her.

The Field Cornet said he had that day seen Mrs. R., and Mrs. Cloete together, and they did not appear to him to be on bad terms.

Mrs. Jacobus Martins examined, states—I was in the garden with Mrs. Rabie on Thursday morning, when she appeared to be burying something. I afterwards pointed out the spot to the Fieldcornet, and saw him take up the broken viols.

It was further proved by Dr. Krebs and Mr. Ernst, that the said Liebenberg, had on Sunday and Monday, been buying at each of their shops ½ and ¼ of an ounce of laudanum, pretending that he wanted to take it as he had not been able for some time to sleep well. And they also, particularly Dr. Krebs, identified the viols produced by Enslin, and hidden by Mrs. Rabie, as those they had sold to Liebenberg;—whilst De Beer recognized the viol containing red lavender, produced by Enslin, as the same he had taken to the house of Rabie, on Sunday night.

Finally, it was proved that Liebenberg on the Friday previous had been purchasing a pistol, under rather curious circumstances, and that on Tuesday he had been exercising himself, with the pistol in shooting at marks.

C. G. Ochse stated,—That Liebenberg came to my shop on the 31st December, and was there a day or two before; on the last occasion he purchased a pistol, the one produced he believes to be the same; he particularly inquired whether I thought it would kill a man, and if it would kill with buck shot; on my replying in the affirmative, and that I would not like to stand within 12 paces, he said then if you are close it is sure to do it; the impression this made on me was that he had been frightened and wished to defend himself. Whilst Liebenberg was examining the pistol the other prisoner (Mrs. Rabie) also came into the shop, she asked for mixed spice, but as the price did not suit she did not purchase any; while she was there the pistol in Liebenberg's hand happened to be pointed towards her, when she said to L. "don't shoot me," at the same time laughing.

F. T. Ochse, son of the last witness, corroborated his father's evidence, and stated that Liebenberg had on Tuesday last borrowed of him a bullet mould, to fit the pistol he had purchased.

Hannah stated,—on Tuesday my master gave some bullets to his men servants, and told them to rub them on a stone to reduce their size, and smooth them until they fitted his pistol; I do not know how many he gave them. After they had done so my master went to the river taking with him a small plank, and his pistol. Whilst he was there I heard him shoot twice. One of his daughters accompanied him to the river; they returned about sunset, and brought the plank with them, in which I observed two holes, as if made by a bullet; there were also marks of smaller shot on the plank, but I don't know when they were made, but I saw these before the plank was taken to the river.

From the examination strong suspicions appear to exist against the prisioners, and they will probably be remanded for trial at the next Circuit Court.

REPORT OF THE COUNCIL OF DIRECTORS OF THE SOUTH AFRICAN COLLEGE.

A. D. 1841.

The council begs leave to refer to the accompanying report from the senate respecting the classes as indicating the progress made during the last year, in fulfilling the purposes of the institution. The accounts will show that the funds available for the payment of salaries do not present any immediate prospect of increasing the establishment as to professors; but those who have attended to the progress of the pupils or the examinations of the classes, will find reason to conclude that sufficient means of instruction are provided, to procure a rate of education as high as the present condition of society requires.

It may, however, deserve the attention of succeeding council, whether the ordinance establishing the college may not be advantageously altered in some particulars, so as to leave to the directors greater power to modify the character and proceedings of the institution, as circumstances may render adviseable.

In regard to the funds, the treasurer reports that there remains of fixed capital, the proceeds of which when lent at interest are available for the payment of salaries and for the annual expenses of the institution, the sum of £2500, of which the interest or revenue will be £180. This, with the annual grants from the colonial treasury and the education fund, or £250, amounts to £430. The total expense of the building has been £3,533 7 4, and there will be required a sum of about £50 to complete the accommodations requisite for the pupils.

The Council is responsible for the Latin-school fund, amounting to £3,260, which is beyond the present capital, so that any spare revenue must form a sinking fund to replace what is deficient of this fund.

The loan from a fund at the disposal of the colonial government amounts to £2,000, for which it was stipulated that interest, somewhat under the common rate, should be charged, this might amount to about £80, for the payment of which it is evident no provision can be made from funds at the disposal of directors

It becomes every day more evident that, to carry fully into effect the purposes of the college, requires that a residence be provided for at least one of the professors, in the institution itself, so that pupils from the country may find such accommodations as they require to enable them to attend.

This would need a change in the distribution of the funds of the college, without diminishing their amount, as the rent paid for this accommodation might be made equivalent to the interest of the money expended on it. At the same time it may be doubted, whether it would be safe for the council to devote any large sum to this purpose, except a considerable addition can be made to their capital.

Some measure for this end has been contemplated for a considerable time, and has been too long delayed. This colony has had the honor of setting the example in the erection of such institutions by popular agency and under popular control; the example is now being followed in almost every colony of the empire. Both Upper and Lower Canada, as well as New Zealand, are, even in their peculiar circumstances, arranging the foundations of similar institutions. Examination will show, that in no instance has the attempt been made on a pecuniary basis so narrow and insufficient as that of our college; nor does it seem contemplated that in any other instance the rate of emolument should be so small. It cannot seem doubtful, that if such circumstances were set before society, its aid would not be denied; since it is also evident, that no existing institution can be more dependent than this is on its owa recources, and suited to its own circumstances.

REPORT OF THE SENATE OF THE SOUTH AFRICAN COLLEGE, A.D. 1841.

The prospectus already published will exhibit the number and the progress of the pupils attending the college during the year 1841. In respect to the latter, or their progress in literature and science it will be observed, that the senior pupils have nearly reached that limit at which it is adviseable to aim in our circumstances, though the course was, in regard to the English classical and mathematical departments, necessarily deficient in extent, from having occupied one session and a half instead of two. The number with which these departments commenced, combined with those previously attending the other, was perhaps greater than was to be expected in the circumstances in which we begun. The number did not increase at the matriculation for the second session of the year; and it is yet, therefore, to be determined, what proportion of the community is prepared to profit by the comparatively extensive rate of education afforded in the college. It should always be remembered that such persons will consist of two classes—

1. Those whose views do not require that their children should leave the colony for education, but who must, nevertheless, feel it to be expedient that their offspring should be able, in the course of their future life, to compete in knowledge and intellectual power with others, who will be constantly arriving in the colony, trained in the influential, busy, and progressive institutions of Europe.

The college has it especially in view to provide for the wants of this class of men, by affording such attainments as are necessary for the individual, to put him on a level with those of the same rank and prospects in other countries. But when we reflect how much the respect and influence of a community depend on the virtues and mental endowments of those who compose it, we will see that there is another class of motives of a very powerful character, if understood and attended to, which should induce men to seek a high rate of education.

In this country society has much to gain, for which it seems to be becoming eagerly desirous; now, in laying schemes for national benefit, or even in claiming political privilege, it cannot fail to be seen how greatly the acquisition of them depends on the character of those who seek for them. The right management of beneficial effect of the institutions which a people possesses, are not only advantages in themselves, but, in the very fact that they are so conducted as to be beneficial, there is a claim on behalf of society to a degree of esteem and power corresponding to the endeavors they have used. This shows how deep the interest of all members of the community ought to be in the character and success of the college; and such motives will, we trust, be found efficient in procuring regularity of attendance on the duties of their office, combined with a steady and determined interest in its progress, among all those to whom its management is confided.

The other class of society above alluded to, comprises those who need to send their sons to Europe to complete a professional education.

It is of eminent importance to such persons that the time thus spent should be as short as possible; and that, therefore, the progress previously made be as great as possible. They have thus, in respect to the character and efficiency of our local institutions, the same interests as others.

But measures ought, if possible, to be adopted, in order to extend the class who have power to enjoy the benefit of a European education, or at least prevent this class from diminishing much of that which is most eminent and beneficial in character and knowledge, so constantly occurring in instances where an expensive education was beyond the power of the individual; and society has profited to the highest degree by means contrived to remedy this defect. All Europe abounds with institutions which provide a high rate of education for those who are not able of themselves to procure it. It is evident that the general progress of the world has depended very much on this circumstance, and that no resources have been more profitably employed than those devoted to this end.

Here, among us, there are comparatively few who can enjoy the advantage of a European education, and even the sons of persons of respectable rank, such as clergymen, teachers, &c., cannot hope generally to follow the professions of their fathers, on account of the expense of preparing for them. In this country, therefore, there is peculiar need for such arrangements as can help forward the less opulent in these great and beneficial endeavours. It ought, then, early to excite the attention of the directors and of the public generally, that means should be devised for such purposes. This could at once be supplied by instituting fellowships or bursaries of a small amount attached to the college, to be held for the term of four or five years, such as would be required in our circumstance for attendance at a European university. These would, of course, be conferred on the most deserving pupils, or gained by composition.

The senate would finally remind the directors that there are still some accommodations wanting to complete the present establishment of the college.

CIRCUIT COURT STELLENBOSCH,

JANUARY 4TH, 1842.

Before the Honorable Mr. Justice KEKEWICH.

The Calendar contained ONLY five Criminal Cases.

The Queen v. Ruiter, a laborer, for cellar-breaking and theft.—In this case the prisoner was charged with having during the night in the month of July 1841, broken open the cellar of his master Andries P. Zeeman, at Groeneberg, and stolen some wine therefrom. The prisoners spoor was found near the cellar door, and it was proved that he was absent during the night from his usual sleeping place, and next morning was found lying drunk in the kitchen.

Verdict, Guilty.—Sentence, one year's imprisonment with hard labor.

The Queen v Booy, a laborer, for cellar-breaking with intent to steal.—The prisoner was in the service of Mr. P. de Vos, of de Paarl, and one afternoon in July last contrived to get into his master's cellar, and locked himself in without being able to re-open the door, and while thus entrapped his master returned and discovered him.

He stoutly denied any felonious intention, but the jury thought otherwise and found him guilty.

Sentence, one year's imprisonment with hard labor.

The Queen v. Christiaan Frasi, a laborer, for cellar-breaking and theft.—Mr. Pieter van Helsdingen, residing behind the Paarl, stated, that he left home on Sunday, the 12th September, to attend Divine Service,—leaving the prisoner, who was in his service, at home. On his return he perceived that the prisonor was intoxicated, and on going to a store-room in which his wine was kept, he found that the staple, by which the padlock was fastened to the door had been forced, and that new plastering had been put round the door-frame. Suspecting the prisoner, he questioned him about the appearance of the door, he said that while knocking against the wall above the door with a small stick, a piece of the plaster fell off, and he had put some fresh on. This, however, being most improbable, an a two-gallon jar, which had contained wine having been found in prisoner's apartment, he was sent to prison and committed for trial.

Verdict, Guilty of cellar-breaking.—Sentence, twelve months imprisonment with hard labor.

The Queen v. Abraham and Titus, two laborers, for mill-breaking and theft.—During the night of the 20th October last, a hole sufficiently large to admit a man's arm, was made in the thatch of a mill on the property of Mr. D. Joubert, of Groot Drakenstein, in whose service the prisoners were, and by that means access was obtained to the fastening of a window, by which the mill was entered, and a quantity of wine and brandy stolen. The prisoner Abraham, in the course of the night brought a calabash of wine from his sleeping apartment, and gave a draught of it to a person named Achilles, who suspecting it to have been stolen, made himself master of it, and next morning delivered it to an Englishman, in whose charge the farm was during Joubert's absence from home. Abraham afterwards acknowledged having assisted in taking out the wine from the mill, but wished to throw the whole weight of the blame upon Titus, who then had left the farm. No evidence however affecting Titus being produced on the trial, the charge against him was withdraw, and he was discharged.

Abraham wrs found guilty, and sentenced to two years imprisonment with hard labor.

The Queen v. April Tsffer, a laborer, for assault with intent to commit a rape.—The complainant in this case Anna, an intelligent little girl of 12 or 13 years of age, deposed that she lives at Mr. Jacobus Louw, Klein Drakenstein, and having been sent by her Mistress on an errand to Mr. Gilkens' shop in the neighbourhood, was returning, when the prisoner suddenly sprang out of a bush, seized hold of her, carried her into the bushes, and was in the act of committing the assault with which he was charged, when he was interrupted by the approach of a cart, and the girl made her escape from him.

Her Master stated, that she related the circumstances to his wife and himself, immediately on her return home.—The prisoner was found guilty, and sentenced to six months imprisonment with hard labor.

The Judge in discharging the Jury, expressed his satisfaction at the diminution of crime in this division, and particularly in the District of Stellenbosch;—no criminal case

having originated in that district, since the last Circuit,—all the cases having been from the Paarl; and he gave it as his opinion, that this was to be attributed both to the successful exertions of the zealous and worthy Missionaries in Stellenbosch and its neighbourhood, and to the habits of the colored classes having for the most part acquired a steadiness of character, calculated to carry into practice the precepts of their instructors.

With this the Criminal Session closed.

☞ It can but be matter of observation, that four out of five cases brought to trial at this Circuit, were for crimes to obtain wine or spirits in the *District of the Paarl*, where it has been deemed proper since 1841, to refuse licenses for canteens;—while in the *District* of Stellenbosch, which numbers five canteens; no criminal case of any description was brought forward. It may be worthy the consideration of the Magistrate at the Paarl, that had the persons, who committed these crimes in his District, known there were places in which they could obtain wine legally, they might have been deterred from their commission, by the hope of enjoying at some present or future occasion a good hearty drink for their own money, and no harm beyond, perhaps, an aching head would have been done;—but now the Paarl is a wilderness to the laborer, who also likes his glass of wine and bit of chat, and consequently the place is to a certain degree avoided;—and when the desire in the village or its neighbourhood arises for an extra glass, locks and bars are broken, and if discovered, character is lost, and liberty forfeited. It can be shewn on the other hand in the Stellenbosch district, that where canteens exist, drunkenness prevails to a less extent, and cellar breaking is not known.

ACCIDENTS.

On Monday the 10th instant, a melancoly accident occurred at Mosterd Bay, Hottentots Holland, at 11 a m., when a fishing boat on its return from fishing, with a fresh breeze from the S.W., was upset in the narrow passage between the breakers at the entrance of the bay, and two of the Crew, consisting of persons of color, unhappily drowned;—the three others much bruized, were with difficulty saved by some of their comrades, who, on observing the disaster, immediately set off from the beach in another boat to their assistance;—the boat was dashed to pieces amongst the rocks, and the bodies of the two drowned men were subsequently washed ashore and interred.

Distressing News from India.

(From the Bengal Hurkaru, 6th Dec.)

The worst rumours, regarding the state of affairs at Caubul, have, we deeply regret to state, been confirmed, and the truth appears to be even worse than was anticipated by the most desponding. Intelligence from Caubul, reaching to the 9th ultimo, has been received by Government. At that date, the insurrection was still raging. It broke out, quite unexpectedly as it appears, on the 2d of November. The bazaars were sacked, the houses of the European officers living in the city plundered, the Treasury pillaged—the Commissariat stores destroyed and Sir Alexander Burnes, with his brother, Lieutenant Burnes, of the Bombay Army, and Lieutenant Broadfoot, of the 1st European Regiment, acting as a political assistant, murdered by the insurgents. We have heard also that Colonel Stoddart who had, but a little time before, arrived from Bokhara, was slain, and that another officer whose name we do not know, was cut down in the very presence of the Shah. At first, it seems, such was the overwhelming force of the rebel bands, that our troops could do little more than hold themselves in their entrenched camp, and the Bala-Hissar, but a series of actions, it appears, had subsequently taken place, in which our troops had, several times, routed the enemy with great loss. In these engagements, we are afraid, that several officers, and a large number of men, had fallen, all, as yet, we regret to say, to no purpose. The force of the insurrection was unbroken, at the date of the present advices, and it is said that Sir W. H. MacNaghten had written to Captain MacGregor, at Peshawur, to say that the aspect of affairs was such, that the British force would not be able to hold out many days longer. We merely give this as a *rumour*.

The intelligence from Jullalabad, which extends to the 15th ultimo, is of a less melancholy character. General Sale had moved out from Jullalabad, and completely routed the insurgents, by whom that post was surrounded. Should this victory—as it is hoped—prove decisive, it will tend much to diminish the apprehensions, which were entertained, on the score of supplies, for the safety of the brigade.

We grieve to say, that the list of deaths contains the following—perhaps, there may be others, but these have already reached us in addition to those which we gave on Saturday.

Lieutenant Maule, Bengal Artillery.	Commanding the Kohistan Rangers.
Captain Swayne,	H.M.'s 44th.
,, Robinson,	
Lieut. Raban,	
Ensign Salusburg,	European Regiment with Shah Soojah's force.
Local Lieut. Wheeler.	Shah's Service.
Ensign Gordon.	37th N.I.
,, Robertson.	ditto.

This last, we must add, appears doubtful—for Ensign Robertson, who had been doing duty with the 33d at Meerut, could scarcely have reached Caubul by the first of November.

It appears that Sir W. M. Macnaghten was in the entrenched camp, where they were well supplied with ammunition, but somewhat distressed for food. Colonel Shelton was in the Bala Hissar, with part of the 44th and two N. I regiments. Captain Nicoll, of the Horse Artillery, was there also. Two of the troop guns, under Lieutenant Wallet, were sent to defend the Commissariat godowns. For some time he kept the enemy at bay, but having exhausted his ammunition, the godowns were captured by the insurgents, but, it appears, that a portion of the store were subsequently retaken, by the exertion of Lieut. Sturt and others.—Sturt was wounded after Durbar, in the presence of Shah Soojah, but, as it seems, he has taken an active part in the struggles, it is to be hoped, not severely. One of our magazines, situated at some distance from the camp, fell into the hands of the enemy, and two of the "King's own" guns (Warburton's) were, we hear, taken by the rebels and moved against their opponents. The gallantry of the troops is highly spoken of. The 5th Cavalry behaved admirably,—as did also Anderson's Horse.

In addition to the above, relating to the Caubul insurrection we have learnt this morning that Charekur, where the Goorka regiment was posted, had been attacked by the Kohistanees. All the officers attached to it have been wounded, and Lieutenant Rattray, the political officer, killed. It is much to be apprehended, that the place will fall into the hands of the enemy and our entire party be destroyed. This done, the insurgents will doubtless, pour down from the hills, to the assistance of the Cabul rebels.

Another item of information—almost as destressing as the above has reached us. Captain Woodburn, with a small detachment of about 100 men, was proceeding from Guznee, ignorant of the state of affairs at Cabul, when he fell in with a body of the insurgents, who cut the whole party to pieces.

SOUTH AFRICAN BANK.

We congratulate the Shareholders of the Bank at the very favorable and satisfactory Report which was read yesterday at their Annual Meeting. The entire Report will appear in our next. We hastely notice the following:—

The floating deposits, says the Report, amounted during 1841 to £1,735,495, showing an increase of £25,430 over the year 1840. The fixed deposits on the 31st of December 1841 was £51,583, showing an increase on the deposit amount of the same date 1840 of £4,591. Bills, &c. have been cashed during 1841 to the extent of £658,362, showing an increase of £60,767 over 1840. The profits after payment of all expenses, &c. realized an amount to 11,164, of which £4,000 was placed to the account of the Reserve Fund, thus making it up to £10,000; £6,000 employed to pay a dividend of £3, or 10 per cent. upon the paid up Capital, and £1,164 have *also* been added to the Reserve Funds, which now will amount to £11,164.

The following were the outfalling Members of the Committee, and who have, we are glad to say, been re-appointed:—

F. S. Watermeyer,	202 votes,	P. Roux, Junior,	186 votes,
P. M. Brink,	209 do.	J. A. H. Wicht,	178 do.
J. Tromp,	191 do.	J. A. Bam,	169 do.

CHINA.

We have just been favored with a glance of a few Canton papers up to the 23d of November, from which we ascertain, that in addition to the capture of *Chusan* and *Amoy*, Chinhae, Tinghae, and Ningpo have also been taken. At *Tinghae* which was taken on the 1st of October, the Chinese made a determined resistance. As a proof it is stated, "so determined was their resistance that the bayonet and spear crossed each other several times; a soldier of the 52d had his bayonet in the body of a Chinese at the moment he received his adversary's spear through his own ribs. Chinhae was captured on the 10th October, after an attack of 3 hours. The Chinese stood well, but the excellent firing of the English ships soon silenced the hill forts. About 600 tons of copper were found in the Arsenal. The Chinese authorities at Ningpo it is supposed, while the English were employed at Chinhae, conveyed away the public treasure, which occupied three days. The treasure from Amoy had also been removed.

From the Expedition to the North we find nothing mentioned. We hope to give some extracts in our next.

DESTRUCTION OF FLIES.

THE PAPER for the DESTRUCTION OF FLIES, lately imported by Messrs. KILIAN & STEIN, having met with such unprecedented success, they beg to acquaint the Public, that they have but a few Quires of it left, and it will be some time before they have a fresh supply. Persons desiring of obtaining some of this Paper, are requested to make early applications.

KILIAN & STEIN, St. George's-street.

DUTCH BOOKS.

THE Undersigned will issue on WEDNESDAY, next, *Gratis*, a Catalogue of Dutch Books, containing no less than 418 different Works, obtainable at the prices mentioned in the Catalogue.

Commissions for the Country Districts are accurately and speedily executed, provided the orders be accompanied with solid remittance s.

On Hand, a small quantity of

GENUINE FRESH DUTCH SEEDS,

of the very best sort, and at the following reasonable Prices per LOOD,—

Cauliflower á 9 Skillings, Cabbage, red Cabbage, Turnips, Italian Cabbage, each 6 Pence, *long* and round white and red Radish, each at 5 Pence, for Sale at

F. W. VAN DER VLIET,
Bree street, Corner of Wale-street.

N.B. 3 large Cases for Sale at 5 Rds. each.

ANGEL DISPENSARY,

No. 29, formerly No. 87, Loop-street,
CAPE TOWN.

IN addition to former supplies of Pharmaceutical Preparations, Drugs and other various Patent and Domestic Medicines, by the "Packet," "Champion," and "Margaretha Catharina," from England and the Continent, the Undersigned received now again by the "Franziska," a further supply, amongst which are:

Extracts of Aconitum, Belladonna, Chelidon Maj. Conium Macul., Elaterium, Hyosciamus Niger, Lactuca, Nicotiana, Strammonium, &c. &c. &c., and also most of the Herbs of the same, &c. &c. &c.

Essential and other Oils, of Chamomile, Cubebarum, Sabina, Santonici, Crotonis Tiglia, Jecoris Asselli, Valeriana, &c. &c. &c.

Morphium Aceticum, Sulphate of Quinine, Jodina, Strichnin, Kreosat, &c. &c. &c.

Secala Cornuta, Sem Colchici Out. Lichen Caragehn, Uva Ursi, Viola Tricola, Valeriana, &c. &c. &c.

Extr. Cinchona, Chammomella v., Cubebar, Humuli Lupili, Hæmatoxilon, Graminis, Taraxaci, &c &c. &c., to which he calls the attention of the Medical Profession.

C. F. JURITZ.

C. F. J. received also, Toncabeans, Capivia and Peruvian Balsam, Vanilla, a very superior article; Bergamott Oil, Otto of Roses, Traganth and Gum Arabic, Shellac, Alum, Gallnuts, Arsenicum and Corrosive Sublimate, Terra Sienna, Antemonium and Fœnum Græcum for Horses, superior Eau de Cologne; and has always on hand, best Soda and Seidlitz Powders, in Mahogany Cases and Paper Boxes, fine Lemon Syrup, Chamomile Drops, Essence of pure Jamaica Ginger, &c. &c. &c. which may be had at very moderate prices, at the abovenamed Establishment.

SALE OF LANDED PROPERTY
IN PLEIN-STREET.

MR. JOHN BLORE has received instructions from the Executors of the late Mrs. the Widow JOHANNA MARTHINA MUNN, to sell without Reserve on Thursday the 24th day of February next, the undermentioned Property, viz.:—

LOT 1. A large and substantially built House, being No. 44, Plein street, facing Lelie street, and which might at a very trifling outlay be converted into two respectable Dwellings. This Property has a very capacious Yard and a private Waterleading.

LOTS 2 & 3. Two Hire Houses, adjoining Lot No. 1, and also fronting Plein-street.

LOTS 4, 5, 6 & 7. Four small Hire Houses in Kromme Elbow.

The Lots will each be sold separately by the rise and fall, and subsequently the whole together by the fall.

Liberal Competition Money will be given.

For further particulars apply to the Auctioneer,
34, Burg-street. JOHN BLORE.

For Sale or to Let,
A HOUSE, STABLE AND LOFT.

TO Let or for Sale, from the 1st February next, either jointly or separately, the House and Premises situate in this Town, in Roeland-street, No. 16, and adjoining Stable and Loft, the Property of Mrs. JEANNE MARTIN, Widow of the late Mr. ANTHONY WATERING, now occupied by Mr. C. A. VAN DER BURGH.

The Conditions of Sale or Hire may be known at the Office of the Board of Executors, No. 35, St. George's-street, whilst the House, Stable and Loft are daily to be seen between 4 and 6 o'Clock in the Afternoon, on application to said Mr. VAN DER BURGH.

Office of the Board of Executors,
Cape Town, Jan. 3, 1842.

In the Name of Directors,
J. H. HOFMEYR, Secretary
To the Board of Executors, } Agents.
P. H. LEY,

SOUTH AFRICAN COLLEGE.

THE First Session of this Institution for 1842, has commenced. Matriculation will be continued till SATURDAY next.

S. A. College, 30th January 1842.
JAMES ADAMSON, Senior Professor.

TURF NOTICE.

A Meeting of the Members of the South African Turf Club, will be held on WEDNESDAY, the 16th February next, at the Society House, at 1 o'Clock, when the proposed alterations in the old Rules will be submitted, discussed and *finally* settled.

Members who breed and train Horses are particularly requested to be present, as suggestions from them will be duly attended to.

Members not present will be considered to have voted with the majority

Cape Town, January 28, 1842.

Master's Office, Cape Town, 26th Jan., 1842.

EDICT.—The Next of Kin and Creditors of *Jacobus Petrus du Plessis*, late of the George District, deceased, are required to take Notice, that in consequence of the death of *Justus Hendrik Meyer*, the late Testamentary Executor of the said deceased, a Meeting of the Next of Kin and Creditors of the deceased, and surviving Widow, and all others whom these Presents may concern, will be held before the Resident Magistrate, at his Office, George Town, on Wednesday, the 9th March next, at 10 o'clock in the Forenoon precisely; and all such Persons as aforesaid, are hereby required to attend at the time and place aforesaid then and there to see some Person or Persons selected by such Magistrate, for approval by the Master of the Supreme Court, as fit and proper to be by the said Master appointed Executor or Executors Dative to the Estate of such deceased Person as aforesaid, in the place and stead of the said late *Justus Hendrik Meyer*.

CLERKE BURTON, Master of the Supreme Court.

PUBLIC SALE AT
"VLEESCH BANK,"
In the District of Malmesbury,

Under the Administration of Messrs. FORD & HAUPT, of the Paarl, Auctioneers,

AT FOUR MONTHS' CREDIT.

MR. HERCULES PETRUS DU PREEZ, being about to remove to the Interior, will cause to be Sold by public Auction, on WEDNESDAY, the 2d of March, next, the undermentioned FARM and GOODS, as:

The extensive and well-known place, known by the name of "Vleesch Bank," with a piece of Perpetual Quitrent Land adjoining thereto, situate at Riebeeks Kasteel, on the Berg River, measuring 50 morgen and 50 square roods of Freehold, and 891 morgen and 522 square roods of Perpetual Quitrent Land.

ALSO,

A Ferry Boat in a perfect state of repair, which during the last year has brought a revenue of upwards of £200 Sterling.

AND FURTHER,

Various sorts of Farming Implements, Wagons, Ploughs, Carts, Harness. Also, 30 excellent Draught Cows, Saddle and Wagon Horses, and a complete Blacksmiths' Shop, Bellows, Anvil, &c.

Also, a variety of Merchandize, consisting of Calicoes, Duffle, Moleskins, and all manner of Shop Goods and Groceries. Also, the Shop Racks, Counter, Glass Cases, Scales, Weights, a large Scale, and a variety of other Goods too numerous to be inserted in this Advertisement.

The Title Deeds and Diagrams are to be seen upon application to the Office of the Undersigned, where the Conditions of Sale may be seen. Meanwhile the said Farm is for Private Sale.

The Buildings on the said Farm being in the best possible repair.

C. J. BUISSINNE.

ALL Persons indebted to the above H. P. DU PREEZ, are requested to pay their debts to the Undersigned on or before the 20th of next month, as, if not then paid, the same will be handed over for recovery.

C. J. BUISSINNE.

PUBLIC SALE
AT THE PAARL.

THE Undersigned intending to remove to Graaff-Reinet, will cause a Public Sale to be held by Mr. P. F. R. DE VILLIERS, on the 7th of February, of certain Erf with the Buildings erected thereon, situate in this Village, in extent 1 morgen, 122 square roods.—The same is particularly adapted for any one who wishes to reside in the Village, in the vicinity of the Church, and therefore free and retired, and is also very fertile.

Also some Pustage, a Brandy Still, Household Furniture, and several other Articles, which will be offered.

Further will be sold on commission, a good Covered Cart, and a Bullock Wagon. C. M. LUTTIG.

Paarl, Jan. 25, 1842.

CAPE OF GOOD HOPE BANK.

CAPITAL, paid up, £70,000.

DIRECTORS:

The Hon. J. B. EBDEN, Esq., Chairman,
The Hon. HAMILTON ROSS, Esq.
CHARLES STUART PILLANS, Esq.
ANTONIO CHIAPPINI, Esq.
DANIEL J. CLOETE, Esq.
J. T. JURGENS, Esq.
JACOB LETTERSTEDT, Esq.
HARRISON WATSON, Esq.
Jos. BUSK, Esq.

THE Bank allows Interest on Money deposited for fixed periods, in Sums of £10, and upwards, at the following rates:—

For 3 Months, and	under 6 Months,	£4 per Cent. per Ann.	
6 ..	.. 12	4½ ..	..
12 ..	..	5 ..	..

By Order of the Directors,
T. CHRISTIAN, Cashier.

South African Association for the Administration and Settlement of Estates.

DIRECTORS:

D. DENYSSEN, Esq., L.L.D., President.
J. T. JURGENS, Esq. } Members.
J. A. SMUTS, Esq. }
C. L. HERMAN, Esq. }
J. J. L SMUTS, Esq. }
J. DE WET, Esq., L.L.D, Secretary.
J. W. J. HERMAN, Esq., Cashier.
J. P. E. FAURE, Esq., Bookkeeper.
J. STEIN, Esq., Auditor.

CAPE OF GOOD HOPE
FIRE ASSURANCE COMPANY.
No. 28, HEEREGRACHT.

ESTABLISHED ON THE 1ST DECEMBER 1835.

CAPITAL £20,000.

IN 400 SHARES OF £50 EACH.

DIRECTORS.

Hon. HAMILTON ROSS, Chairman.
RICHARD PAXTON DOBIE, Esq.
THOMAS SUTHERLAND, Esq.
WILLIAM GADNEY, Esq.
MAXEMILIAN THALWITZER, Esq.
JACOB LETTERSTEDT, Esq.
HARRISON WATSON, Esq.
JOHN KING, Esq.
THOMAS ANSDELL, Esq.

AUDITORS.

THOMAS HALL, Esq.
JOSEPH AINSLEY, Esq.

COUNTRY AGENTS.

W. M. JAFFRAY, Esq. Graham's Town.
W. & J. SMITH, & Co., Port Elizabeth.
JOSEPH BARRY, Esq. Swellendam.
O. M. BERGH, Esq. Stellenbosch.
J. C. BERGH, Esq. George.
A. V. BERGH, Esq. Clanwilliam.
W. FLEMING, Esq. Uitenhage.
C. F. SCHOLTZ, Esq., Worcester.

Rates of Premiums.

First Class, Ordinary Risks,	2s. 6d. per	£100
Second Class, Hazardous,	4s. 6d. ,,	,,
Third Class, double Hazardous,	6s. 8d. ,,	,,
Fourth Class, Thatched Buildings,	17s. 6d. ,,	,,

The advantages accruing to the public from the Establishment of this Company, are the reductions which have been made since its formation of nearly 25 per cent. on all descriptions of Risks, and the security afforded by its numerous Proprietors.

Office Hours, from 9 till 3 o'clock.
R. W. EATON, Secretary.

FOR PRIVATE SALE,

THE Place *Paperkuils Fontein*, situate at Groenekloof.—Apply to the Owner.

L. M. GREEFF.

ABSCONDED

ON the 22d January, my Juvenile Emigrant THOMAS REVNEY, aged about 15 years, short and stout stature, was dressed in a leathern pair of Trousers, and a black Moleskin Jacket; he is supposed to detain himself in the Cape Downs. Any person harbouring him after this information, will be prosecuted according to law, and any person lodging him in the Town Prison, or returning him to the Undersigned, will be well rewarded.

Great Drakenstein, 26th January 1842.
P. MARAIS.

SOUTH AFRICAN
Fire & Life Assurance Company,
No. 32, ST. GEORGE'S-STREET.

ESTABLISHED MARCH 1831.

CAPITAL £40,000.

DIRECTORS.

ANTONIO CHIAPPINI, Esq., Chairman.
J. C. GIE, Ms., Esq., Deputy Chairman.
DANIEL CLOETE, Esq.
J. T. JURGENS, Esq.
SAMUEL OLIVER, Esq.
R. J. VAN DER RIET, Esq.
J. W. J. HERMAN, Esq.
P. D. HOHNE, Esq.
PIETER VAN BREDA, As., Esq.
J. G. STEYTLER, Gs., Esq.
J. A. DE SUEUR, Esq.
H. A. SANDENBERGH, Esq.

AUDITORS.

HENDRIK DE SUEUR, Esq.
H. F. HOHNE, Esq.

PHYSICIAN.

SAMUEL BAILEY, Esq., M.R.C.S.L

Secretary—F. S. Watermeyer, Esq.
Clerks—Messrs. C. Watermeyer, and C. S. Haylett.

RATES OF FIRE ASSURANCE.

First Class, not hazardous,	2s. 6d per £	100
Second Class, hazardous..	4s. 6d. per	100
Third Class, double ditto,	6s. 8d. per	100
Fourth Class, thatched buildings,	17s. 6d. per £	100.

REDUCED RATE OF LIFE PREMIUMS.

PREMIUMS for insuring the Sum of £100 Sterling upon the Life of a healthy Person, from the age of 15 to 50 years, within the Limits of the Colony,—but not upon the Seas.

Age next Birth Day	For 1 Year.			For 7 Years.			For Life.		
	£	s.	d.	£	s.	d.	£	s.	d.
15	0	16	6	0	18	5	1	15	11
16	0	16	7	0	19	4	1	16	10
17	0	17	2	1	0	5	1	17	8
18	0	18	1	1	1	7	1	18	7
19	0	19	1	1	2	8	1	19	7
20	1	1	0	1	3	9	2	0	7
21	1	2	0	1	4	7	2	1	11
22	1	3	1	1	5	5	2	2	0
23	1	4	2	1	6	3	2	4	9
24	1	4	11	1	6	11	2	5	4
25	1	5	7	1	7	8	2	6	9
26	1	6	4	1	8	4	2	8	8
27	1	7	1	1	8	11	2	9	2
28	1	7	10	1	9	5	2	11	3
29	1	8	7	1	10	0	2	12	9
30	1	9	5	1	10	4	2	14	1
31	1	9	8	1	10	9	2	15	7
32	1	10	1	1	11	2	2	17	0
33	1	10	5	1	11	9	2	18	8
34	1	10	10	1	12	9	3	0	5
35	1	11	2	1	14	0	3	2	4
36	1	11	6	1	15	5	3	4	3
37	1	11	11	1	16	9	3	6	4
38	1	12	4	1	18	5	3	8	7
39	1	14	4	2	0	4	3	10	10
40	1	16	11	2	2	4	3	13	2
41	1	19	3	2	3	10	3	15	5
42	2	1	0	2	5	1	3	17	10
43	2	1	7	2	6	9	4	0	3
44	2	2	11	2	8	9	4	2	9
45	2	6	0	2	11	1	4	5	5
46	2	8	0	2	13	1	4	8	6
47	2	8	11	2	15	3	4	11	7
48	2	9	10	2	17	9	4	15	2
49	2	12	10	3	0	6	4	19	2
50	2	15	10	3	3	4	5	3	7
51	2	19	0	3	6	3	5	8	8
52	3	1	2	3	9	0	5	13	10
53	3	4	0	3	12	3	5	19	5
54	3	6	4	3	16	0	6	5	6
55	3	8	10	4	0	10	6	11	11
56	3	13	0	4	6	10	6	19	0
57	3	16	8	4	13	0	7	6	6
58	3	19	10	5	0	3	7	14	6
59	4	3	3	5	8	6	8	2	5
60	4	11	11	5	18	5	8	10	6

NOTICE is hereby given to Relatives and Friends, that on the 16th January last, it has pleased the Almighty to take unto him, at the age of 52 years, 10 months, and 6 days, my much beloved Spouse ANNA MAGDALENA MOSTERT, of which painful loss to me and my children, I hereby give notice to Relatives and Friends.

I embrace this opportunity, in expressing my sincere thanks to the Friends of the deceased, who have attended her during her illness. G. SCHOLTZ, Gs.

Weltevreden, at the Paarl, Jan. 22, 1842.

MARRIAGES.

In St. George's Church, on Monday, 24th Jan. by the Rev. GEORGE HOUGH, M.A., *Senior, Colonial Chaplain.*

Robert Fredrick Wise, to Isabella Cairse.

In the Roman Catholic Church, Jan. 24.

Mr. Conrad Conen, to Miss Barbara Gertruida Johanna Slosser.

CHRISTENINGS.

In St. George's Church, on Monday, 24th Jan. by the Rev. GEORGE HOUGH, M.A., *Senior Colonial Chaplain.*

A daughter of Mr. William Egger Corbitt, baptized Mary Davis Ellert.

A daughter of Mr. John Patterson, baptized Johanna.

A daughter of Mr. Joseph Bell, baptized Margaret Mary Tylers.

A son of Mr. John Hodson, baptized Ralph John.

In the Roman Catholic Church, Jan. 20.

Two daughters of Joseph Cosgrave, baptized Catherine and Eliza.

DEATH.

Jan. 22. Captain Robert Banks, late of the bark *Royal Albert*, aged 26 years.

SHIPPING INTELLIGENCE.

Arrived in Table Bay.

Jan. 28. *Swallow*, British brig, 247 tons, R. Biggar, from Mauritius Dec. 29, to London. Cargo sugar. Put in for refreshments.—Reports having spoken Jan. 15, the bark *City of London*, Martin, from Mauritius to London, intending to call at Table Bay. J. Searight & Co., Agents.

28. *Gartsherrie*, British bark, 252 tons, H. Anderson, from Table Bay Jan. 11, to Ceylon. Cargo original. Put back for repairs, having lost all three topmasts in a strong notherly gale, on Jan. 21, lat. 38. S., long. 26. E.
Dickson, Burnie, & Co., Agents.

28. *Tuscarora*, Am. whaling ship, 380 tons, E. White, from New York and a whaling voyage, to whaling. Cargo 115 barrels oil. Put in for repairs, having lost main mast by the board, also boats, stanchions, bulwarks, &c., while lying to in a strong gale of wind, on Dec. 31, lat. 42. 20. S., long. 45. E. I. Chase, Agent.

28. *Indus*, British bark, 368 tons, D. Brown, from Ceylon Dec. 2, to Liverpool. Cargo sundries. Put in for water.
Simpson Brothers, & Co., Agents.

28. *Royal Saxon*, British bark, 510 tons, F. W. Lodge, from Madras Nov. 21, to London. Cargo sundries. Passengers, Lieut. Thomson, 12th Regt. M. N. I., and Ensign Hickman, 34th Regt. M. L. I. Put in for refreshments.—Reports having spoken Dec. 31, lat. 29. 18. S., long. 63. E., the bark *Integrity*, from Calcutta; Jan. 4, lat. 22. 46. S., long. 59. E., the *Same Parcel*, from Madagascar to Mauritius; Jan. 27, off Table Bay saw two *Dutch Ships* supposed to have passed. R. Granger, & Co., Agents.

29. *Lord Glenelg*, British bark, 368 tons, W. J. Pullen, from Maulmein Nov. 14, to this port and London. Passengers, Messrs. Austin, Landman, and H. McPherson; and 2 in the steerage. Brings a few letters.
W. Billingsley, Agent.

29. *Euphrates*, British ship, 557 tons, W. Buckham, from Colombo Dec. 2, to this port and London. Cargo sundries. Passengers, Mesdms. Lucas, Oswin, and Croom; Misses (2) Whiting; Surgeon Lucas, H.M. 96th Regt.; 3 children; and 1 servant. Brings a mail. Ewan Christian, Agent.

30. *Owen Glendower*, British ship, 1000 tons, W. Toller, from Calcutta Dec. 14, to this port and London. Cargo sundries. Passengers for the CAPE, Mr. and Mrs. Boileau and family; Mr. and Mrs. Hutton and family; Mr. and Mrs. Cowie and family; and Mr. Smith.—For LONDON, Mesdms. Arbuthnot and family, Hunter, Garsten, Bradshaw, Buckhouse, L'Accroi and family, Weitbrecht and family, Gregory and family, and Parsons; Misses Duff and More; Capt. Bradshaw; Lieut. Matheson; Messrs. L'Accroi, Weitbrecht and Gregory; and 6 children. Brings a mail.
R. Granger, & Co., Agents.

30. *William Fulcher*, British brig, 250 tons, G. P. Steains, from the Downs Nov. 14, to this port and Port Adelaide.—Cargo sundries. Passengers, Messrs. Bayne, and Rowe.—Brings a mail. Simpson, Brothers, & Co., Agents.

30. *Eliza Stewart*, British ship, 423 tons, R. Millar, from Macao Nov. 26, to London. Cargo teas and silk. Put in for water, &c.—Reports having spoken Jan. 16, the *Essex*, from Madras to England, out 29 days; Jan. 29, the *Forfershire*, from Singapore to London.
Borradailes, Thompson & Pillans, Agents.

30. *John Tomkinson*, British bark, 296 tons, D. Hutchinson, from Macao, Nov. 29, to London. Cargo teas and silk. Passenger, Capt. Coppell of the late ship *Betsey and Sarah*. Put in for water, &c.—Reports having spoken Jan. 27, the Dutch ship *Stad Schiedam*, De Boer, from Batavia to Rotterdam, out 43 days. J. Searight, & Co., Agents.

30. *Samuel*, British bark, 327 tons, H. Smith, from Bombay Nov. 13, to London. Cargo sundries. Put in for refreshments.—Reports having spoken Jan. 22, lat. 33. S., long. 31. E., the *Northumberland*, from Calcutta, out 48 days. Home, Egar, & Co., Agents.

30. *Eliza*, British brig, 307 tons, H. Grange, from Benin Nov. 21, to Bombay. In ballast. Put in for water, &c.
Borradailes, Thompson, & Pillans, Agents.

31. *Comet*, British brig, 120 tons, J. Rodam, from Batavia Dec. 6, to this port. Cargo sundries. Brings a mail. Died at sea Dec. 19, Mrs. Rodam.
Phillips, King, & Co., Agents.

31. 4. P.M.—Anchored in Table Bay ship *Paragon*.

31. 6. P.M.—A Brizilian merchant brig S.W. standing in.

Sailed out of Table Bay.

Jan. 27. Colonial schooner *Saldanha Bay Packet*, J. Davis, to Saldanha Bay.
30. British bark *Indus*, D. Brown, to Liverpool.
31. Col. schooner *Olivia*, W. Roome, to Algoa Bay.
31. Col. sloop *Ann & Mary*, R. Philp, to Donkin's Bay.
31. British bark *Fleetwood*, J. McKay, to Mauritius.
31. British brig *Cecilia*, J. Reid, to Mauritius

Vessels in Table Bay.

BRITISH

SHIPS—Adams, Euphrates, Owen Glendower, Eliza Stewart, and Paragon.

BARKS—Champion, Janet Izat, Lord Keane, Reliance, Sarah, Pluto, (Steamer), Gartsherrie, Royal Saxon, Lord Glenelg, John Tomkinson, and Samuel.

BRIGS—Camoens, Pilot, Levant Packet, Swallow, William Fulcher, Eliza, and Comet.

SCHOONERS—Speedy, Garryone, Nimble, Martha Jane, Louisa, and Transit.

AMERICAN

SHIP—Tuscarora (whaler).

HAMBRO'

SHIP—Franziska.

Vessels in Simon's Bay.

H.M.S. Southampton, Lily, Tortoise, Fawn, Wizard, Siren, and Wanderer.

Vessel in Port Beaufort.

SCHOONER—Barrys.

Vessels in Algoa Bay.

BARK—Argonaut.

BRIGS—Rainbow, Columbine, and Bromleys.

SCHOONERS—Velox, Mazeppa, and Conch.

Vessels in the Kowie River.

SCHOONER—Sophia.

SLOOP.—Ligonier.

MARKT PRYZEN

Tot den 31 January, 1842.

Aloe per pond	Aloes per pound ..	9 — 10 St.
Amandelen, per 1,000..	Almonds, per 1,000	1½ — 1½ Rds
Appelen, per lb.	Apples, per lb	10 — 11 St.
Abrikosen, per ditto .	Apricots, ditto	6 — 8
Aardappelen per mud.	Potatoes, per muid	3½ — 6 Rd.
Azyn, per legger.....	Vinegar, per leag..	32 — 56 .
Boonen per mud.....	Beans, per muid....	12½ — 14
Balken, per stuk	Beams, each.	0 — 0
Boter, pr. lb.....	Butter, per lb.	26 — 36 St.
Brandewyn, per legger.	Brandy, p leag .	136 — 155 Rd.
Bokkevellen	Buck Skins	1 — 1½
Drooge Ossenhuiden. ..	Dry Ox Hides . ..	4 — 7½
Eenden en Makouwen ..	Ducks & Musc. do.	1 — 1½
Erwten, per mud . . .	Peas, per muid ..	12½ — 13½
Garst, ditto	Barley, per muid..	4 — 4½
Ganzen, per stuk	Geese, each.....	2½ — 3
Haver, per mud	Oats, per muid....	4 — 4½
Hooi, per 100 ponden ..	Hay, per 100 lbs..	2 — 2½
Hoenders per stuk	Hens, each.....	½ — 1
Houtskolen, per zak ..	Charcoal, p sack..	¾ — ¾
Honing, pr. lb.....	Honey, per lb.....	12 — 24 St.
Kazen, Kaap. per lb...	Cheese, Cape, p. lb..	0 — 0
Kalkoenen elk	Turkeys, each.....	3 — 5½ R/.
Kaf, per 16 zakken ..	Chaff, 16 sacks...	28 — 37 R.
Kalk, schulpe, pr ½ aam	Lime, Shell, p ½ aam	0 — 0
——Steen	—— Stone ditto...	0 — 0
Koorn, (oude), 10 Mud.	Wheat (old) 10 muids	167 — 0 Rds.
Dito (new) dito.	Ditto (new) ditto..	88 — 156
Linzen, per mud.....	Lentil per muid ..	0 — 0
Melies, per mud	Maize per muid.	0 — 0
Meel, fyn, per 100 lb..	Flour, fine, p.. 100lb	0 — 0
Okkernoten per 100	Walnuts, per 100.	0 — 0
Oliphantstanden pr. pond